

Arrest

nr. 281 026 van 28 november 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd: mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. GHYMERS
Ernest Allardstraat 45
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2022.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 20 september 2022, waaruit blijkt dat de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 18 oktober 2022 om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HEYVAERT *loco* advocaat C. GHYMERS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 11 juni 2019, dient op 13 juni 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 8 oktober 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-

generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 14 januari 2020 door een gespecialiseerde medewerker van het CGVS in aanwezigheid van zijn voogd en raadsman.

1.3. Op 22 oktober 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen die beslissing, die op 26 oktober 2020 aangetekend wordt verzonden, dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 25 november 2020. De Raad vernietigt op 20 mei 2021, bij arrest nr. 254 827, de beslissing van 22 oktober 2020 en zendt de zaak terug naar de commissaris-generaal.

1.3. Op 30 mei 2022 neemt de commissaris-generaal opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 1 juni 2022 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben je een Iraaks staatsburger van Arabische origine. Je bent geboren op 13 december 2008 in de stad Basra en bent aldus nog minderjarig. Tot aan jouw vertrek uit Irak woonde je in de wijk Al Qawasim te Basra, samen met jouw moeder en je twee broers M. en F.. Je leefde er ook samen met je vader tot hij overleed door een oud stammenconflict. Je verliet Irak samen met jouw moeder en je twee broers omwille van het stammenprobleem waardoor jouw vader om het leven kwam. Jullie vluchtten naar Turkije, waar jullie een jaar verbleven. Omdat de situatie in Turkije verslechterde, reisden jullie verder naar Griekenland. Daar diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in bij de Griekse autoriteiten. Na ongeveer een maand in Griekenland te hebben verbleven, vertrok jij naar België. Je moeder en broers bleven in Griekenland, in een opvangcentrum te Ritsona.

Je reisde naar België, waar jij op 13 juni 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Je vreest dat ook jouw moeder het slachtoffer zal worden van het stammenconflict dat jouw vader het leven kostte.

Ter staving van je verzoek legde je geen documenten neer. Op vraag van het CGVS werden door jouw voogd en/ of advocaat uiteindelijk wel meerdere documenten bezorgd, zijnde: jouw Iraakse identiteitskaart, de Iraakse identiteitskaart van je moeder en je broers, de international protection applicant card van je moeder in Griekenland (allen foto's) en het artikel 'Irak: l'armée dépêchée à Bassorah après des combats interchiites'.

Op 22 oktober 2020 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing werd beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 25 november 2020.

De RvV besloot in haar arrest van 20 mei 2021 tot vernietiging van de weigeringsbeslissing van het CGVS omdat ze verder onderzoek op bepaalde punten noodzakelijk achtte.

Hierop verstuurde het CGVS op 21 oktober 2021 een vraag om inlichtingen gericht aan jouw moeder. Een gedeeltelijk antwoord hierop ontving het CGVS op 22 december 2021. Op 25 januari 2022 en 14 februari 2022 ontving het CGVS de ontbrekende stukken. Naast de antwoorden op de vragenlijst opgesteld door het CGVS, voegde jouw moeder een foto van haar echtscheidingsakte, een foto van een vertaalde voogdijbeslissing van de rechtbank, een foto van een arrestatiebevel van Asa'ib Ahl al-Haq en een foto van een verstotingsbrief van haar stam toe.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielpcedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen;

heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Vervolgens heeft het CGVS verschillende pogingen ondernomen om het asiëldossier van jouw moeder op te vragen bij de Griekse autoriteiten, zodat de informatie in dit dossier mee in rekening genomen kon worden bij de beoordeling van jouw nood aan internationale bescherming. Tot slot werd een vraag om inlichtingen verstuurd die gericht was aan jouw moeder en met hulp van jouw voogd en advocaat aan haar bezorgd werd. De antwoordtermijn voor deze vraag om inlichtingen werd overigens verlengd van de wettelijke termijn van één maand tot twee maanden om jou en je moeder voldoende tijd te geven om de nodige inlichtingen en bewijsstukken aan het CGVS te bezorgen. Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat het CGVS op 27 oktober 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam.

In deze beslissing werd toegelicht dat er, gezien jouw jeugdige leeftijd, kon aangenomen worden dat je niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikte om jouw vrees bij terugkeer naar Irak op zelfstandige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Bovendien bleek je tijdens jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS niet op de hoogte van verschillende aspecten van jouw vluchtrelaas. Er werd daarom besloten om jouw nood aan internationale bescherming te beoordelen aan de hand van de verklaringen die jouw moeder had afgelegd ten aanzien van de Griekse asielinstanties. Hieruit bleek dat zij enerzijds vreesde dat haar kinderen, onder wie ook jij, zouden worden ingelijfd in de stam van je vader, en anderzijds dat zij haar eigen familie vreesde, meer specifiek haar broers, omdat zij wilde hertrouwen.

Het CGVS stelde vast dat jouw moeder er niet in slaagde het stammenprobleem van je vader aannemelijk te maken. Hierdoor kon niet worden ingezien waarom jouw moeder of haar kinderen – jijzelf en je broers – problemen zouden hebben met een andere stam en hierdoor iets te vrezen hebben bij een terugkeer naar Irak. Daarnaast werd geoordeeld dat jouw moeder geen duidelijkheid schiep over de oorzaak van het overlijden van jouw vader, waardoor getwijfeld werd aan haar verklaringen dat jouw vader wel degelijk overleden zou zijn, zeker gezien zij ook geen enkel begin van bewijs neerlegde van dit overlijden, zoals een overlijdensakte, wat wel degelijk van haar verwacht kon worden. Jouw moeder legde ten aanzien van de Griekse autoriteiten bovendien ongeloofwaardige verklaringen af wat betreft de reden van de scheiding tussen jouw ouders, waarvan zij eveneens geen enkel begin van bewijs voorlegde. Vervolgens werd gesteld dat niet kon worden aangenomen dat jouw ooms langs vaderszijde jou of je broers zouden willen inlijven om je vader te wreken omdat noch de omstandigheden van de vermeende moord op je vader, noch de omstandigheden met betrekking tot de scheiding tussen je ouders geloofwaardig werden geacht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV of Raad) oordeelde in zijn arrest nr. 254 201 van 28 mei 2021 dat (i) er diende vastgesteld te worden dat jouw ooms langs vaderszijde, in tegenstelling tot wat jij beweerde, wel degelijk nog in leven zijn, (ii) er geen geloof kon worden gehecht aan jouw verklaring dat jouw grootouders overleden zijn en jij hen nooit hebt gekend; (iii) het er aldus op lijkt dat jij, die uitdrukkelijk stelde dat je op vraag van jouw moeder naar België bent gekomen om te proberen toestemming te krijgen om de rest van het gezin naar hier te laten komen, jou een profiel poogde aan te meten als alleenstaande minderjarige in geval van terugkeer naar Irak, terwijl uit de verklaringen die jouw moeder heeft afgelegd ten overstaan van de Griekse asielinstanties duidelijk blijkt dat jij wel degelijk nog over een familiaal netwerk beschikt in Basra; en (iii) het CGVS terecht geoordeeld heeft dat jouw moeder er niet in slaagde het stammenprobleem waarin jouw vader verwickeld zou zijn geweest, aannemelijk te maken, dat zij hierdoor bovendien geen duidelijkheid schiep over de oorzaak van het overlijden van jouw vader en dat dienvolgens zelfs kan getwijfeld worden aan het feit dat jouw vader wel degelijk zou overleden zijn, temeer jouw moeder geen enkel begin van bewijs neerlegt van dit overlijden.

Gelet op het gezag van gewijsde van voornoemd arrest staat de beoordeling van deze asielmotieven vast. De RvV oordeelde echter ook dat verder onderzoek nodig was voor wat betreft de werkelijke reden van jullie vertrek uit Irak. Meer bepaald oordeelde de Raad dat indien zou worden aangenomen dat jouw ouders inderdaad (wegens een andere reden dan het stammenconflict) gescheiden waren, het in de verwachtingen ligt dat de familie van je vader de kinderen zou opeisen, zoals jouw moeder aanhaalde bij de Griekse autoriteiten. Verder blijkt dat er een incident zou hebben plaatsgevonden waarbij de familie van jouw moeder en vader betrokken waren. De Raad concludeerde uit jouw moeders verklaringen hierover dat dit incident de rechtstreekse vluchtaanleiding uit Irak zou hebben uitgemaakt, maar stelde tevens vast dat jouw moeder hierover door de Griekse asielinstanties onvoldoende werd bevraagd. De

Raad achtte de summier uitzetting tijdens het interview van jouw moeder te Griekenland onvoldoende om zich een oordeel te kunnen vormen over de (on)geloofwaardigheid van dit incident en om een correcte inschatting te kunnen maken van de verstandhouding met jouw familie langs vaderszijde en eventuele problemen voor jou en je gezin bij een terugkeer naar Irak. Bovendien bleven voor de Raad veel vragen onbeantwoord omtrent de relatie die jouw moeder heeft met haar eigen familie en hun standpunt in de kwestie van het hoederecht over haar kinderen. De RvV stelde namelijk samen met het CGVS vast dat jouw moeder allesbehalve consistente verklaringen aflegde over de relatie die zij met haar familie zou hebben en de vrees die zij stelde te koesteren voor hen, maar oordeelde vervolgens dat verder onderzoek op dit punt noodzakelijk was gezien de beperkte bevraging door de Griekse instanties. De Raad vernietigde de weigeringsbeslissing van het CGVS omdat verder onderzoek noodzakelijk was teneinde na te gaan of jij je in geval van terugkeer naar Irak, zonder jouw moeder en broers, met jouw familie kan herenigen en er kan rekenen op hun steun en bescherming (zie arrest RvV nr. 254 201, 28.05.2021, p. 18-20).

Gelet op jouw jeugdige leeftijd, het gegeven dat alleen jouw moeder de aanvullende vragen over haar rechtstreekse vlucht uit Irak kan beantwoorden en het feit dat uit het administratief dossier blijkt dat jij en jouw advocaat nog contact hebben met jouw moeder, heeft het CGVS vervolgens op 21 oktober 2021 een verzoek om inlichtingen aan jou overgemaakt. Op vraag van jouw raadsman werd de wettelijk voorziene termijn van een maand voor het invullen van dit verzoek om inlichtingen verlengd naar twee maanden, zodat jullie in de mogelijkheid waren de vereiste inlichtingen bij jouw moeder te bekomen (zie correspondentie meester Ghymers, dd. 22.10.2021 en antwoord CGVS, dd. 29.10.2021). Op 25 januari 2021 heeft jouw raadsman het verzoek om inlichtingen terug bezorgd aan het CGVS. Bij nazicht bleek een deel van de vragen niet beantwoord. De resterende antwoorden werden op 14 februari 2022 overgemaakt.

Uit de door jouw moeder geformuleerde antwoorden blijkt dat er in de eerste plaats geen elementen werden opgeworpen die een ander licht werpen op de beoordeling van de Raad met betrekking tot het door jouw moeder aangehaalde ongeloofwaardige stammenprobleem. Bovendien blijkt uit haar antwoorden dat zij nog meer twijfel zaait over jouw vader en zij nog steeds geen duidelijkheid schept over de precieze omstandigheden die aanleiding vormden voor jullie vertrek uit Irak, noch over haar banden met haar eigen familie.

Zo wordt in de eerste plaats vastgesteld dat jouw moeder uiterst tegenstrijdig is met haar eerdere verklaringen ten aanzien van de Griekse autoriteiten voor wat betreft de situatie van jouw vader. In Griekenland verklaarde jouw moeder namelijk duidelijk en meermaals dat je vader overleden was. Hij was vertrokken toen het stammenconflict opnieuw oplaaide en 4-5 maanden na de scheiding tussen je ouders werd hij vermoord (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020 p. 2, 4). Zij verklaart nu echter plots dat jouw vader gevlucht zou zijn: "... het gebeurde dat de vader van mijn kinderen ons verliet en wegliep en ik weet niets over hem". (antwoord verzoek om inlichtingen (hierna: VOI), p. 5, 7). Van een overlijden is opmerkelijk genoeg geen sprake meer. Dergelijke verklaringen trekken het overlijden van jouw vader nog meer in twijfel. Er kan namelijk van jouw moeder verwacht worden dat zij ten aanzien van de autoriteiten van elk land waar zij om internationale bescherming verzoekt – of waar één van haar kinderen om dezelfde motieven bescherming verzoekt – gelijklopende verklaringen aflegt over de kernaspecten van haar vluchtrelaas. Het CGVS stelt dan ook vast dat jouw moeder geen enkel zicht biedt op de situatie van jouw vader, of hij overleden dan wel nog in leven is. Bovendien moet nogmaals worden opgemerkt dat zij nooit een begin van bewijs leverde van zijn overlijden, terwijl overlijdens in Iraakse context wel degelijk geattesteerd en gedocumenteerd worden.

Verdere bevestiging van het feit dat jouw moeder geen duidelijkheid schept in de situatie van je vader blijkt uit de documenten die zij neerlegt. Zo blijkt uit de verklaringen van jouw moeder dat jouw vader 4-5 maanden na de scheiding vermoord werd (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020 p. 2, 4). Aangezien jouw moeder verklaarde dat jouw vader overleed eind 2017-begin 2018, dient aldus besloten te worden dat de echtscheiding van jouw ouders in de loop van het jaar 2017 plaatsvond. Aan het door jouw moeder ingevulde verzoek om inlichtingen werd echter een document toegevoegd dat na vertaling een echtscheidingsvonnis blijkt te zijn opgemaakt op 17 maart 2014. Verder werd ook een gelegaliseerde vertaling van een vonnis d.d. 27.09.2016 overgemaakt. Hierin wordt andermaal gesteld dat jouw ouders op 17 maart 2014 definitief uit de echt gescheiden zijn. Aldus blijkt uit de door jouw moeder neergelegde documenten dat jouw ouders reeds in 2014, en dus niet in 2017, definitief gescheiden zijn. Uit het vonnis blijkt bovendien dat jouw moeder op 27 september 2016 het hoederecht over haar kinderen verkreeg, dit ten nadele van jouw vader. Het is alvast opmerkelijk dat jouw vader blijkbaar de tegenpartij was, aangezien uit de eerdere verklaringen van jouw moeder was gebleken

dat jouw vader de kinderen aan jouw moeder had afgestaan en het de schoonfamilie was die de kinderen opeiste. Jouw vader was volgens jouw moeder immers al 4-5 maanden na de scheiding vermoord (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020 p. 2, 4). Indien jouw ouders gescheiden zijn sinds 17 maart 2014, betekent dit bovendien dat jouw vader eind 2013-begin 2014 vermoord moet zijn geweest, althans volgens de verklaringen die jouw moeder ten aanzien van de Griekse asiinstanties heeft afgelegd. Dit valt niet te rijmen met de vaststelling dat het document waarin jouw moeder het voogdijschap over haar kinderen verkrijgt en als tegenpartij duidelijk jouw vader vermeldt, dateert van veel later, namelijk september 2016. Dat jouw vader eind 2013-begin 2014 vermoord zou zijn, is hoe dan ook nog eens volledig tegenstrijdig met de verklaring van jouw moeder in Griekenland dat het overlijden van jouw vader plaatsvond eind 2017-begin 2018 (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020 p. 7). Bovenstaande vaststellingen wijzen er op dat jouw moeder nog steeds geen klaarheid wenst te scheppen over jouw vader, wat de reeds bestaande vermoedens dat jouw vader nog in leven is verder versterkt.

Vervolgens blijkt uit de antwoorden op het verzoek om inlichtingen dat jouw moeder nog steeds blijft vasthouden aan het stammenconflict als dé oorzaak van zowel de scheiding tussen jouw ouders, de verdwijning, dan wel het overlijden van jouw vader en alle problemen die uiteindelijk geleid hebben tot jullie vertrek uit Irak. Dienaangaande herhaalt en benadrukt het CGVS dat er geen geloof kan worden gehecht aan het stammenprobleem waarin jouw vader verwickeld zou zijn geweest, een vaststelling die bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn met gezag van gewijsde bekleedde arrest van 28 mei 2021. Daar er geen geloof kan worden gehecht aan dit stammenconflict, kan er evenmin geloof worden gehecht aan het feit dat jouw vader om die reden overleden zou zijn, dan wel dat jouw moeder vervolgens in conflict is gekomen met haar schoonfamilie en haar eigen familie. Aangezien jouw moeder vasthoudt aan de ongeloofwaardige oorzaak van haar scheiding – namelijk het stammenprobleem – en zij nog steeds geen zicht biedt op een andere reden waarom er onmin zou bestaan tussen haar familie en haar voormalige schoonfamilie, maakt zij niet aannemelijk dat er in jouw hoofde een vrees voor vervolging zou bestaan tegenover zowel de familie van jouw moeder als jouw vader.

Dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen tussen de families van jouw moeder en vader en de concrete aanleiding tot het vertrek uit Irak, wordt verder bevestigd door volgende vaststellingen.

Zo verklaarde jouw moeder in Griekenland dat er een ruzie kwam tussen haar familie en de familie van je vader in het belang van de kinderen. Uiteindelijk kwam het ouderlijke bevel aan jouw moeder toe via een beslissing van de rechtbank. Ze ging opnieuw bij haar ouders wonen, maar omdat het te moeilijk was voor haar broers om financieel in te staan voor jullie gezin, moest zij ofwel zelf instaan voor jullie onderhoud, ofwel de kinderen toch teruggeven aan de schoonfamilie. Zelf werken mocht zij niet van haar familie. Ze haalde daarnaast aan dat zij wenste te hertrouwen met een vriend van haar broer, wat niet mocht van haar familie. Jouw moeder beschrijft vervolgens een incident waarbij haar mogelijke huwelijkspartner, een vriend van haar jongste broer, bij hen thuis kwam en haar ten huwelijk vroeg. Jouw moeder verzekerde haar familie dat ze de kinderen bij haar zou nemen zodra ze getrouwd was en de banden zou verbreken met de familie. Ze maakte zich klaar om te vertrekken, maar haar broer hield dit tegen en sloeg haar. Haar broers dreigden er tevens mee haar te vermoorden. Daarop nam jouw moeder haar kinderen en ging ze weg uit het ouderlijke huis. Vervolgens richtte jouw moeder zich tot de sjeik van haar stam, die haar uitlegde dat haar kinderen volgens de traditie eigenlijk tot de stam van de vader behoorden, ondanks de beslissing van de rechtbank. Hij raadde haar aan ofwel haar kinderen af te geven ofwel te vluchten met de kinderen. Vervolgens zou de jongste broer van jouw moeder haar geholpen hebben zich schuil te houden, ze verhuisde van woning tot woning. Twee weken later was de situatie gekalmeerd. Jouw moeder kon samen met haar broer en zus een woning huren en begon opnieuw te naaien. Nog geen week later echter kwamen haar ouders op haar af, werd het huis omsingeld en werden de ooms langs vaderszijde ingelicht. Het feit dat jouw moeder wilde hertrouwen werd gezien als een reden om haar te doden. Met de hulp van haar broer kon jouw moeder evenwel ontsnappen uit het omsingelde huis. Ze verhuisde opnieuw van het ene huis naar het andere tot haar broer op een dag belde en zei dat vluchten uit Irak haar enige optie was (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4-5).

Om meer duidelijkheid te verkrijgen over de reden van jullie vertrek werd, zoals hierboven reeds toegelicht, een verzoek om inlichtingen aan jouw moeder verstuurd. Hierin werd zij bevraagd over de voornaamste aspecten van jullie vluchtrelaas en de directe aanleiding voor jullie vertrek. Vreemd genoeg is van het incident met de mogelijke huwelijkspartner van jouw moeder helemaal geen sprake meer, noch van het feit dat zij om die reden haar ouderlijke huis verliet. In haar antwoord op het VOI verklaart zij namelijk dat zij samen met haar kinderen door haar familie op straat werd gezet omdat de broer van jouw vader, Falah

Hasan Al-Shwali, problemen creëerde voor haar familie, waarbij zij nogmaals verwijst naar de problemen tussen jouw vader en een andere stam als oorzaak van haar scheiding en de toekenning van de voogdij over de kinderen aan haar. Als hoofdreden voor het vertrek uit Irak verwijst zij eerst vaagweg naar de bedreiging met de dood die zou uitgaan van de stam, de partijen, haar familie en de familie van haar kinderen. Ze verwijst verder naar een incident dat zou hebben plaatsgevonden in het jaar 2017, in Basra. De oom langs vaderskant had ermee te maken. Jouw moeder werd met moord bedreigd en er werden mensen gestuurd om haar te bedreigen omdat jouw oom langs vaderszijde met jouw moeder wilden trouwen en haar kinderen wilde afpakken. Jouw moeder vluchtte hierop van de ene naar de andere plek. Acht maanden later verliet ze Irak (VOI, p. 2-4). Ze verklaart verder meer specifiek dat ze het huis verliet naar aanleiding van het stammenprobleem op 5 juli 2017 en ze sindsdien geen contact meer had met de familie van haar man en haar eigen familie (VOI, p. 6). Er was wel nog sprake van contact via de stam tijdens de problemen toen ze nog in Irak was, maar meer verduidelijking wordt door jouw moeder niet gegeven (VOI, p. 7). Uit deze verklaringen kan worden afgeleid dat er een incident plaatsvond met jouw oom langs vaderskant dat er toe leidde dat jouw moeder het huis van haar familie verliet en er geen rechtstreeks contact meer was met haar schoonfamilie, noch haar eigen familie sinds 5 juli 2017. De door jouw moeder vooropgestelde timing van deze gebeurtenis is echter opmerkelijk, aangezien zij eerder het overlijden van jouw vader eind 2017-begin 2018 plaatste, zij ook verklaard had dat zij onmiddellijk na zijn dood geld vroeg aan haar ouders en de problemen met de ooms langs vaderskant pas na het overlijden van jouw vader gestart zijn. Ook de gebeurtenis waarbij de vriend van haar broer om haar hand kwam vragen bij de familie thuis situeerde zij duidelijk na het overlijden van jouw vader (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4, 7-8). Dat bovenstaande problemen met de familie van jouw vader en die van jouw moeder reeds plaatsvonden op 5 juli 2017 valt op geen enkele manier te rijmen met de verklaringen van jouw moeder in Griekenland. Deze vaststelling en het feit dat jouw moeder geen klaarheid schept over de concrete aanleiding waardoor zij het huis van haar familie verliet, doen alvast opnieuw ernstig twijfelen aan haar verklaringen op dit punt.

Ook over wat het laatste incident zou geweest zijn voor jullie vertrek uit Irak legt je moeder allerm minst overtuigende en consistente verklaringen af. Geïnformeerd naar het laatste probleem met de familie van jouw vader, verklaart je moeder in het VOI dat die ene oom, genaamd Falah Hasan Al-Shwali, die tevens lid is van de Asa'ibpartij en stamhoofd is, - haar kinderen wilde afnemen. Dit incident zou gebeurd zijn in 2018 in Basra (VOI, p. 5-6). Op de vraag naar het laatste probleem dat ze had met haar eigen familie, verwees jouw moeder naar een ruzie tussen haar eigen broers, Majed en Hussein, en jouw ooms langs vaderszijde, onder wie Falah Hasan Al-Shwali. Dit incident vond eveneens plaats in Basra in 2018. Jouw ooms langs vaderszijde zetten de broers van jouw moeder onder druk opdat zij haar kinderen zou afstaan. Jouw moeder weigerde dit echter, waarop ze geslagen werd, op straat werd geschopt en jullie op straat moesten slapen (VOI, p. 9-10). Vooreerst blijft jouw moeder opvallend vaag en op de vlakke over het laatste incident voor jullie vertrek uit Irak, niettemin in het verzoek om inlichtingen uitdrukkelijk gevraagd werd de vragen zo concreet en gedetailleerd door jouw moeder te laten beantwoorden. Daarnaast is zij ook helemaal niet consistent met haar verklaringen over het laatste incident zoals ze het nog beschreef in Griekenland, toen zij het had over een omsingeling waarbij zij met hulp van één van haar broers erin slaagde te ontsnappen – en zij dus helemaal niet geslagen of geschopt werd (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 5). Tot slot vallen de verklaringen van jouw moeder in het kader van het verzoek om inlichtingen ook onderling niet te rijmen. Het laatste probleem dat jouw moeder kende met haar eigen familie, betrof, zoals hierboven reeds beschreven, namelijk een incident in 2018 waarbij jouw moeder door haar eigen familie op straat geschopt werd omdat ze weigerde haar kinderen af te staan. Eerder had jouw moeder nochtans verklaard dat ze geen contact meer had gehad noch met haar eigen familie noch met de familie van jouw vader nadat ze het huis van haar familie verliet op 5/7/2017 naar aanleiding van het stammenconflict (VOI, p. 7). Ze herhaalde dit later nogmaals (VOI, p. 10). Beide verklaringen vallen uiteraard niet met elkaar te rijmen. Ook deze vaststellingen bevestigen de onwil van jouw moeder om duidelijkheid te scheppen over de werkelijke aanleiding voor de vlucht uit Irak en de ongeloofwaardigheid van haar asielmotieven.

Verder werd door de Raad, in navolging van het CGVS, vastgesteld dat de problemen tussen jouw moeder en haar eigen familie, meer bepaald met haar broers die zij stelde te vrezen, niet konden overtuigen omdat zij over haar relatie met haar broers en zussen, en haar vrees die zij ten aanzien van haar eigen familie zou koesteren zeer onwaarschijnlijke verklaringen aflegde. De Raad achtte het echter noodzakelijk om jouw moeder op dit punt verder te bevragen. Bovendien oordeelde de Raad dat er verder onderzocht diende te worden of jij jou in geval van terugkeer naar Irak, zonder jouw moeder en broers, met jouw familie kan herenigen en er kan rekenen op hun steun en bescherming (zie arrest RvV nr. 254 201, 28.05.2021, p. 19-20). De verklaringen die zij in het kader van het verzoek om inlichtingen hierover verder

doet, zijn echter niet van aard om een ander licht te werpen op de vaststelling dat jouw moeder haar beweerde vrees voor haar broers niet aannemelijk heeft gemaakt.

Immers stelde de Raad vast dat jouw moeder een broer heeft in Duitsland waarvan zij enerzijds verklaarde dat hij jou zou ophalen in België, en anderzijds beweerde dat deze broer haar andere broers en zussen zou steunen om haar te doden, hetgeen maar weinig steek houdt (zie arrest RvV nr. 254 201, 28.05.2021, p. 19-20). Gevraagd in het VOI naar een oorzaak van enige onvrede tussen jouw moeder en haar broer in Duitsland, antwoordt jouw moeder dat deze broer bezorgd is over hun andere broers in Irak. Indien de familieleden van haar kinderen – zijnde dus jouw ooms langs vaderszijde – zouden weten dat hij je moeder helpt, zouden zij jou ooms in Irak kwaad doen. Gevraagd waarom je moeder hulp vroeg aan die broer om jou te komen ophalen in België zegt zij dat je ziek was, mentaal moe, problemen creëerde, weg liep en zelfmoord wilde plegen (VOI, p. 13). De reden waarom jouw moeder niet zou overeenkomen met haar broer in Duitsland kan echter niet overtuigen. Het houdt namelijk maar weinig steek dat de familie van jouw vader in Irak zou te weten komen dat jouw moeder door haar broer in Europa geholpen wordt en ten gevolge daarvan de andere broers van jouw moeder moeilijkheden zou bezorgen.

Over de houding van de andere broers in Irak stelden zowel het CGVS, als de RvV vast dat hun houding ten aanzien van je moeders ex-schoonfamilie volkomen inconsistent was. Ook hun gedrag ten aanzien van jouw moeder hield geen steek (zie arrest RvV nr. 254 201, 28.05.2021, p. 19-20). Verder bevraagd over de veranderende houding van haar broers – waarom zij ineens zouden besluiten dat jouw moeder toch haar kinderen moest afstaan – antwoordt zij enkel dat haar familie bang is van de familie van haar kinderen en zij hen kunnen kwaad doen als zij nieuws krijgen (VOI, p. 12) Gevraagd hoe jouw moeder zou kunnen instaan voor het onderhoud van haar kinderen indien zij niet werd toegestaan te trouwen noch te werken, antwoordt zij naast de kwestie dat de mensen aardig waren en haar oude kleren en eten gaven. Toen ze erachter kwamen dat ze problemen had en ze bedreigd werd, keerde iedereen zich af van haar en hielpen ze haar niet meer (VOI, p. 14). Gevraagd waarom haar jongere broer die alcohol drinkt haar wilde vermoorden, antwoordt je moeder tot slot: “ze beschouwen een gescheiden vrouw als een schande. In mijn land is een gescheiden vrouw een schande en de maatschappij staat haar niet toe om vrij te leven”. Dit is echter geen antwoord op de gestelde vraag en verklaart op geen enkele manier waarom de jongste broer z'n houding in dergelijke mate wijzigde aangezien zij eerder had verklaard dat de wijziging in houding van haar broers te maken had met financiële moeilijkheden en helemaal niet met haar statuut als gescheiden vrouw. Zoals zij eerder verklaarde, werd zij namelijk aanvankelijk nog gesteund na haar scheiding (zie arrest RvV nr. 254 201, 28.05.2021, p. 19). Ook haar verdere verklaring dat haar jongere broer plots van houding veranderde nadat hij haar eerder wilde beschermen en laten trouwen vanwege de familie van haar kinderen, de vele problemen en ruzies en hun eis de kinderen te nemen, biedt op dit vlak geen verdere verduidelijking aangezien deze in de lijn liggen van haar eerdere verklaringen en hier eigenlijk niks nieuw aan toevoegen (VOI, p. 15). Jouw moeder slaagt er bijgevolg niet in om de eerdere vaststellingen met betrekking tot haar ongeloofwaardige voorstelling van de relatie met haar eigen familie in een ander daglicht te plaatsen.

Bovendien wenst zij duidelijk ook geen verdere informatie over haar familie te delen of een zicht te bieden op haar familiaal netwerk. Uit haar huidige verklaringen zou blijken dat zij 3 broers, Kazem, Majid en Zuheir heeft, en één zus Yasmine. Eén broer, Hussein, is overleden. Op de vraag hoe oud die broers/zussen zijn, waar zij verblijven en hoe en wanneer zij voor de laatste keer met hen contact had, geeft zij geen antwoord. Ze houdt het erop dat er geen contact meer is met hen (zie Franse vertaling VOI, vraag 1). Vooreerst verbaast het dat dergelijke informatie in de Franse vertaling bezorgd door jouw advocaat is opgenomen. Uit het document dat in het Arabisch werd ingevuld door jouw moeder blijkt immers dat zij enkel de namen van jouw broers – haar zonen – vermeldt op deze vraag (zie ingevuld VOI, Arabische versie, p. 1, vraag 1). Ook in de Nederlandse vertaling door het CGVS van de Arabische antwoorden van jouw moeder blijkt niet dat jouw moeder enige info over haar eigen broers en zussen geeft (VOI, p. 1, vraag 1), hetgeen uitermate opmerkelijk is. Er moet daarnaast worden opgemerkt dat jouw moeder de samenstelling van haar broers en zussen op verschillende momenten reeds anders weergaf.

Dienaangaande oordeelde de RvV dat het CGVS correct het volgende had vastgesteld (zie arrest RvV nr. 254 201, 28.05.2021, p. 19-20): “In totaal heeft zij 5 broers en zussen. Zij verklaarde een zus te hebben in Griekenland. Twee broers of zussen zijn vermist. Naast de zus in Griekenland is er nog een broer in Duitsland en 2 zussen in Basra (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 2). Op het einde van het interview schiep zij meer duidelijkheid. Ze verklaarde 3 broers en zussen in Irak te hebben – over vermiste broers of zussen repte zij met geen woord – en een broer in Duitsland (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 8). Dit komt overeen met wat zij

verklaarde tijdens haar registratie in Griekenland, namelijk dat zij drie broers had in Irak, één zus in Griekenland en nog een zus in Irak (zie samenvattende vertaling toegevoegd aan het registratieformulier van de moeder). In elk geval kan uit haar verklaringen worden opgemaakt dat zij door een broer en zus in Basra werd geholpen, alsook door een broer die op dat moment in Bagdad verbleef. Daarnaast blijkt uit de verklaringen van je moeder in Griekenland dat zij er eerder nog gezegd had dat één van haar broers, deze die op dat moment in Duitsland zou zijn, jou in België zou komen ophalen, wat moeilijk te rijmen valt met haar verklaring dat zij met die broer niet op goede voet zou staan (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 8).” Nu blijkt dan weer ineens dat je moeder slechts één zus zou hebben en vier broers, van wie één is gestorven. Over de broer die gestorven is, kan tevens worden opgemerkt dat deze nog in leven was tijdens de problemen die je moeder ondervond in Irak aangezien zij hem expliciet noemt bij het incident in 2018 in Basra (VOI, p. 8-9). Wanneer en van wie zij nadien vernomen zou hebben dat Hussein overleden is, licht zij niet toe, maar hieruit blijkt wel dat jouw moeder in elk geval nog op de hoogte is van haar familiale gezinssituatie te Irak. Over het moment vanaf wanneer jouw moeder niet langer in contact stond met haar familie is zij bovendien evenmin consistent. Zij stelde namelijk in het VOI dat zij reeds sinds juli 2017 geen contact meer had met haar eigen familie (zie supra). Terwijl zij in Griekenland nog had toegelicht dat zij door een broer die, althans op dat moment, in Bagdad verbleef, geholpen werd met haar vertrek. Jouw moeder nam hiertoe zelf contact met hem op (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 5). De vaststelling dat jouw moeder dergelijke volatiele verklaringen aflegt over haar familie doet sterk vermoeden dat jouw moeder tracht te verbergen dat zij wel degelijk nog over een ondersteunend familiaal netwerk kan beschikken bij terugkeer naar Irak. Aangezien je moeder geen duidelijkheid schept over de relatie met haar familie, over hun standpunt in haar scheiding en het voogdijrecht dient besloten te worden dat zij, en bijgevolg ook jij, zich met haar familie kan herenigen en er kan rekenen op hun steun en bescherming.

Het CGVS wenst vervolgens te benadrukken dat jouw moeder tot op heden geen enkel begin van bewijs aangaande het beweerde overlijden van jouw vader heeft voorgelegd. Wanneer een verzoekster om internationale bescherming bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, kunnen deze verklaringen toch geloofwaardig worden geacht en kan haar het voordeel van de twijfel worden gegund indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt evenwel niet dat er kan gesteld worden dat jouw moeder een oprechte inspanning heeft geleverd om het overlijden van jouw vader te staven, dan wel een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken van dergelijke documenten. Dienaangaande kan vooreerst worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat jouw moeder wel twee vonnissen opgesteld in respectievelijk 2014 en 2016 voorlegt, maar geen attest van het overlijden van jouw vader in 2017-2018 kan neerleggen. Wat er ook van zij, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan haar bewering haar eigen broers te moeten vrezen, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat indien jouw vader inderdaad niet langer meer in leven zou zijn, zij met de hulp van haar familiaal netwerk in Irak de nodige documenten kan bemachtigen om dit overlijden aan te tonen. Verder dient vastgesteld te worden dat jouw moeder geen samenhangende en aannemelijke verklaringen heeft afgelegd over het overlijden van jouw vader, alsook dat haar verklaringen over de echtscheiding, die noodgedwongen voorafgaand aan zijn dood plaatsvond, in strijd zijn met de door haar voorlegde vonnissen. Daar uit voorgaande vaststellingen eveneens blijkt dat jouw moeder geen geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over diverse kernaspecten van haar asielrelaas, kan er tot slot bezwaarlijk gesteld worden dat de algehele geloofwaardigheid van jouw moeder vaststaat. Bijgevolg dient besloten te worden dat aan jouw moeder, wat het overlijden van jouw vader betreft, niet het voordeel van twijfel kan toegekend worden, doch dat er daarentegen vermoed kan worden dat jouw vader nog steeds in leven is.

Waar jouw moeder verklaart dat gescheiden vrouwen in Irak als een schande beschouwd worden en de maatschappij hen niet toe laat vrij te leven (VOI, p. 13-14), kan nog worden opgemerkt dat de situatie van gescheiden vrouwen in Irak complex en in bepaalde gevallen problematisch is, hetgeen blijkt uit de informatie toegevoegd aan jouw dossier. De positie die een gescheiden Iraakse vrouw in de maatschappij inneemt en de rechten die zij kan doen gelden, hangen in sterke mate af van het familiaal netwerk waarop zij kan steunen, haar financiële situatie en haar sociale positie in de maatschappij. Echter blijkt uit de eerder gedane vaststellingen dat jouw moeder over deze cruciale aspecten geen duidelijkheid biedt, waardoor niet zonder meer kan worden aangenomen dat zij enkel omwille van haar positie als gescheiden vrouw verhinderd is naar Irak terug te keren. In deze kan eveneens verwezen worden naar het feit dat jouw moeder alvast haar recht op voogdij, zoals in de Iraakse wetgeving voorzien (zie toegevoegde info), kon doen gelden en zij zich kon laten bijstaan door een advocaat, zoals blijkt uit het door haar neergelegde document. De loutere verwijzing naar de positie van gescheiden vrouwen volstaat op zich dan ook niet om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Jouw moeder brengt geen concrete

geloofwaardige elementen aan die erop wijzen dat er in haar hoofde, noch in jouw hoofde, bij terugkeer naar Irak sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van leven, vrijheid en/of fysieke integriteit omwille van haar positie als gescheiden vrouw.

Hierbij aansluitend wenst het CGVS te benadrukken dat er op basis van de door jouw moeder overgemaakte vonnissen aangenomen wordt dat jouw vader en moeder sinds 2014 definitief gescheiden zijn, en jouw moeder in december 2016 de voogdij verwierf over haar kinderen. Deze vaststellingen volstaan an sich echter niet om te besluiten dat er in hoofde van jouw moeder, dan wel in jouw hoofde, een nood aan internationale bescherming zou bestaan. Immers, indien er heden daadwerkelijk, zoals jouw moeder beweert, onmin zou bestaan tussen enerzijds jouw moeder, en anderzijds jouw vader (waarvan het CGVS vermoedt dat hij wel degelijk nog in leven is, zie supra) en/of zijn familie, dan wel haar eigen familie kan er redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw moeder de waarheid zou verteld hebben over de werkelijke oorzaak van dit conflict, in plaats van een ongeloofwaardig asielaanvraag op te hangen over een vermeend stammenconflict, alsook duidelijkheid zou verschaffen over de relatie met haar eigen familie en hun standpunt over haar echtscheiding en de voogdij over haar kinderen.

Om bovenstaande redenen besluit het CGVS dat jouw moeder nog steeds geen duidelijk zicht wenst te bieden op de cruciale elementen om jouw vrees bij terugkeer naar Irak in te schatten. Ondanks de mogelijkheid die zij kreeg om via het verzoek om inlichtingen uitgebreid, gedetailleerd en volledig te antwoorden op de gestelde vragen en de uitgebreide termijn om het verzoek om inlichtingen terug te bezorgen, blijkt dat zij uiterst vaag en inconsistent blijft over haar scheiding en het vermeende overlijden van jouw vader, over de werkelijke aanleiding tot jullie vertrek uit Irak en het familiaal netwerk waar zij en jij heden in Irak nog over beschikken.

Deze vaststellingen doen het CGVS bijgevolg concluderen dat jij en jouw moeder geen vrees ten aanzien van Irak dienen te koesteren.

Tot slot verwijst jouw moeder nog naar een bedreiging vanuit 'de partijen' die haar bloed zouden vergieten omdat zij haar recht op een sociale uitkering voor weduwes en gescheiden vrouwen heeft aangevraagd. Daarnaast zou ze hebben deelgenomen aan betogingen samen met een groep vrouwen, waarvan foto's werden genomen door de partij Asa'ib Ahl al-Haq. Ze werd daarop herkend door de oom van haar kinderen, die lid is van deze partij (VOI, p. 15-16). Het is allereerst opmerkelijk dat jouw moeder dit element, dat volgens haar eveneens een reden vormt voor de bedreigingen in haar hoofde, slechts aanhaalt als antwoord op de vraag in het verzoek om inlichtingen of ze nog iets wil toevoegen. Nooit eerder bij de veelvuldige vragen over de problemen die aanleiding gaven tot haar vertrek, de oorzaak van deze problemen en de redenen waarom ze niet naar Irak kan terugkeren werd deze bewering opgeworpen. Ook in haar verklaringen ten aanzien van de Griekse instanties werd hierover niets terug gevonden. Zij verwees eerder nooit naar het aanvragen van een sociale uitkering – en het al dan niet verkrijgen ervan – terwijl zij nochtans wel sprak over de financiële problemen die ze kende. Deze financiële problemen lagen zelfs mede aan de basis van de breuk met haar familie (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4-5). In die zin is het vreemd vast te stellen dat zij nooit eerder met een woord heeft gerept over het verkrijgen van een uitkering, of althans pogingen tot het verkrijgen van een uitkering en problemen die daaruit zouden voortgevloeid zijn. Bovendien blijven haar verklaringen opnieuw uitermate vaag en algemeen. Zo verduidelijkt zij niet aan welke betogingen concreet zij deelnam en wanneer deze plaatsvonden, noch licht zij toe welke concrete problemen zij hierdoor kreeg. Bijgevolg volstaan ook deze verklaringen van jouw moeder niet om in haar, dan wel in jouw hoofde een gegronde vrees voor vervolging te concluderen.

Op basis van bovenstaande overwegingen besluit het CGVS dat er in jouw hoofde geen sprake is van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die jij en jouw moeder bezorgden aan het CGVS kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uit de informatie die jouw voogd en advocaat verkregen van de advocaat van jouw moeder in Griekenland bleek eerst dat zij enkel haar identiteitskaarten en deze van haar zoons heeft doorgegeven, alsook haar international protection applicant card van Griekenland. Deze houden echter geen verband met de asielmotieven die jouw moeder aanhaalde, noch met deze die je zelf aanhaalde voor het CGVS. De documenten betreffende de scheiding van jouw ouders en de voogdijkwestie werden hierboven reeds besproken en bevestigen enkel dat jouw ouders wel degelijk uit de echt gescheiden zijn en dat jouw moeder het voogdijrecht verkreeg over de kinderen. Wat betreft de verstotingsbrief van de stam en het arrestatiebevel van AAH wordt het volgende opgemerkt. Gezien het hier in de eerste plaats slechts gaat

om een foto van de betreffende documenten en dergelijke documenten sowieso slechts een beperkte bewijswaarde hebben, zijn deze niet in staat het ongeloofwaardige karakter van jouw moeders verklaringen betreffende het stammenprobleem en AAH – waarvan jouw oom lid is – te herstellen. Bovendien kan de vraag worden gesteld waarom jouw moeder documenten daterend van respectievelijk 2017 en 2018, waarmee zij haar problemen zou willen aantonen, slechts zo laattijdig voorlegt. Zeker aangezien door het CGVS reeds in het verzoek om inlichtingen van 29 juni 2020, waarin je werd verzocht om samen met je voogd en advocaat bijkomende informatie te bezorgen, uitdrukkelijk werd gevraagd naar documenten die het verzoek van jouw moeder en jouw verzoek konden staven. Jouw moeder liet toen echter na deze documenten over te maken aan het CGVS. Nergens uit het asiëldossier van Griekenland, noch uit de verklaringen van haar advocaat bleek trouwens dat zij bijkomende bewijzen aan de Griekse instanties bezorgd had (zie bericht meester Ghymers 6 augustus 2020). Dat jouw moeder nu pas dergelijke documenten zou bezorgen, doet dan ook ten zeerste vermoeden dat het hier om gefabriceerde documenten gaat, die zij eerder niet in haar bezit had. Het artikel dat jouw advocaat neerlegde, ten slotte, beschrijft de algemene situatie in jouw stad Basra in 2016, meer bepaald de toenmalige conflicten tussen stammen en gewapende sjiitische groeperingen. Dergelijk artikel toont echter niet aan dat ook jij in je land van herkomst omwille van de toenmalige algemene situatie actueel werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat jou betreft actueel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Zij er andermaal op gewezen dat de stammenproblemen van jouw familie reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Dit artikel bevat geen informatie die een ander licht werpt op deze beoordeling noch informatie die wijst op een persoonlijke en concrete vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in jouw hoofde.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021** (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille

van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij afkomstig bent. Gezien jouw verklaringen en de verklaringen van jouw moeder met betrekking tot jouw herkomst uit Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Het Iraakse zuiden omvat de provincies Babil, Basra, Thi Qar, Karbala, Maysan, Muthanna,

Najaf, Qadisiyah en Wasit. Uit de beschikbare informatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de Iraakse autoriteiten de controle hebben over Zuid-Irak. De Iraqi Security Forces (ISF) en de Popular Mobilisation Forces (PMF) zijn er in alle provincies aanwezig. De tribale cultuur is sterk aanwezig in de zuidelijke provincies van Irak. De plaatselijke stammen spelen dan ook een belangrijke rol in elk aspect van de Zuid-Iraakse samenleving. De negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waren niet rechtstreeks verwickeld in het offensief dat de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS) in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. De PMF rekruteerden er wel tal van jongeren om ISIS in de Centraal-Iraakse provincies te bestrijden en ISIS voerde acties uit in Zuid-Iraakse provincies. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Dit belet evenwel niet dat ISIS nog steeds terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied.

In Zuid-Irak zijn de activiteiten van ISIS grotendeels gelimiteerd tot de provincie Babil. Er is slechts een beperkt aantal veiligheidsincidenten toe te schrijven aan de groepering. Deze vinden voornamelijk plaats in en rond de stad Jurf al-Shakhr, gelegen in het noorden van de provincie Babil, en hebben de leden van de PMF en de ISF als doelwit. Na de herovering van de stad op ISIS in 2014 is de soennitische bevolking verdreven door sjiitische milities. Anno 2021 is Jurf al Sakhr nog steeds in handen van de sjiitische militie Kata'ib Hezbollah. Het is de oorspronkelijke soennitische bevolking nog steeds niet toegestaan om terug te keren naar de stad.

Het geweld in Zuid-Irak is voornamelijk tribaal en/of crimineel van aard. Het betreft onder meer interof intratribale geschillen, drugscriminaliteit en eengerelateerd geweld. Hoewel de autoriteiten moeilijkheden ondervinden om het tribale geweld en het militiegeweld in te dijken blijft het aantal burgerdoden beperkt. Het geweld dat wordt aangewend door de sjiitische milities is meer gericht van aard. Het gebeurt dat dergelijk geweld als tribaal geweld afgedaan wordt, daar de autoriteiten de betrokkenheid van de milities niet durven te onderzoeken.

In Zuid- Irak vinden er eveneens geregeld aanslagen plaats op konvoeien van de internationale coalitie. Deze aanvallen zijn een gevolg van de geopolitieke spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran en eisen doorgaans geen burgerslachtoffers.

Sinds 2011 vinden er regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening waarmee het Iraakse zuiden kampt, aangeklaagd. Net zoals in Bagdad vonden er vanaf 1 oktober 2019 in alle zuidelijke provincies grootschalige anti-regeringsprotesten plaats. Nadat deze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels stilgevallen waren, hernamen de protesten in mei 2020 hoewel er minder burgers aan deelnamen. Tegen het einde van 2020 escaleerden de protesten in Thi Qar en Basra opnieuw nadat

activisten het doelwit waren geworden van geweld. Ook in 2021 vonden er in verschillende steden in Zuid-Irak (soms gewelddadige) demonstraties plaats. De verschillende veiligheidsactoren in Zuid-Irak reageren met buitensporig, dodelijk geweld op deze protesten. Ook buiten de demonstraties kunnen activisten het slachtoffer worden van ernstige mensenrechtenschendingen. Op 10 oktober 2021 werden er parlamentsverkiezingen georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De verliezende partijen zoals de Fateh Alliantie (de sjiiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse militias) aanvaardden de uitslagen niet en hebben op verschillende plaatsen in Irak betogingen georganiseerd. Deze betogingen verliepen niet altijd vreedzaam en leidden af en toe tot schermutselingen met de ordediensten. Het met de betogingen gelieerde geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden naar Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Bagdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Basra in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat jij bij een terugkeer naar de provincie Basra een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon. Hoewel het CGVS erkent dat jij vanwege jouw jeugdige leeftijd mogelijks over onvoldoende onderscheidingsvermogen noch de nodige mentale capaciteiten beschikt om de gevaren van het willekeurig geweld in jouw herkomstregio in te schatten, blijkt dat jij wel degelijk nog over een netwerk beschikt te Basra, waardoor jij bij een terugkeer naar Irak niet kan beschouwd worden als een alleenstaande minderjarige. Het bestaan van een familiaal netwerk werd door de RvV overigens bevestigd (zie arrest RvV nr. 254 201, 28.05.2021, p. 15). Zoals hierboven reeds werd benadrukt, blijkt uit de verklaringen van jouw moeder dat zij geen enkel zicht biedt op de relatie die zij momenteel onderhoudt met haar eigen familie (zie supra). Bovendien moet nogmaals worden benadrukt dat jouw moeder nog steeds geen geloofwaardige verklaringen aflegt over jouw vader – of deze al dan niet nog in leven is – zoals hierboven eveneens reeds uiteengezet (zie supra). Bijgevolg kan niet zonder meer worden aangenomen dat jouw vader niet langer in leven is en je ook niet zou kunnen rekenen op de familie van jouw vader. Gelet op deze vaststellingen en het gebrek aan medewerking op dit punt van jouw moeder, is het CGVS van oordeel dat jij je bij terugkeer kan herenigen met je familie en er kan rekenen op hun steun en bescherming, waardoor er geen elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Jij noch jouw voogd of advocaat bracht enig overtuigend element aan dat op het tegendeel wijst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 1, A, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/1, §§3 en 4 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij wijst er vooreerst op dat de bestreden beslissing, net zoals de vorige beslissing van 27 oktober 2020 genomen werd op basis van een beoordeling aan de hand van de verklaringen die zijn moeder heeft afgelegd ten aanzien van de Griekse asiinstanties nadat er geoordeeld werd dat hij zelf niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikte om zijn vervolgingsvrees op zelfstandige en volwaardige wijze uiteen te zetten en evenmin op de hoogte was van de verschillende aspecten van zijn vluchtrelaas. Hij verwijt de commissaris-generaal opnieuw geoordeeld te hebben dat hem geen internationale beschermingsstatus kan worden toegekend op grond van een vermeend gebrek aan geloofwaardigheid van zijn moeder haar verklaringen. Hij wijst erop dat de Raad in zijn vernietigingsarrest had geoordeeld dat verder onderzoek noodzakelijk was om na te gaan of hij in geval van terugkeer naar Irak, zonder moeder en broers, met zijn familie herenigd zou kunnen worden en er op hun steun en bescherming kan rekenen. Om hieraan tegemoet te komen, werd hij gevraagd om inlichtingen te sturen naar zijn moeder in Griekenland, wat pas na een aantal maanden kon worden overgemaakt aan de commissaris-generaal. Ondanks die gegeven inlichtingen oordeelt de commissaris-generaal opnieuw dat zijn moeder uiterst vaag en inconsistent blijft over haar scheiding en het vermeende overlijden van zijn vader, over de werkelijke aanleiding tot hun vertrek uit Irak en het familiaal netwerk waar zij en verzoeker heden in Irak nog over beschikken.

Verzoeker wijst erop dat er intussen sprake is van een doorslaggevend nieuw element, namelijk dat zijn moeder en broers de vluchtelingenstatus hebben verkregen in Griekenland, nadat zij aldaar een volgend verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. Hij legt uit dat hij de verwerende partij hiervan niet eerder op de hoogte kon brengen omdat dit slechts na zeer recente uitwisselingen tussen hem en zijn moeder duidelijk is geworden, omdat de communicatie tussen hen heel moeilijk verloopt en omdat het heel wat voeten in de aarde heeft gekost om hiervan enig bewijs te verkrijgen. Uit de door hem voorgelegde Griekse documenten, die nog niet vertaald werden, blijkt volgens hem dat zij de vluchtelingenstatus hebben bekomen op 11 februari 2022. Op basis van voorgaande meent verzoeker dat er een gegronde vervolgingsvrees werd vastgesteld in hoofde van zijn moeder en broers ten aanzien van een terugkeer naar Irak, dat geoordeeld werd door de Griekse autoriteiten dat zijn moeder en broers gevaar lopen bij terugkeer naar Irak en dat ook voor hem de gegronde vrees voor vervolging vaststaat gezien zijn de feiten, ingeroepen door zijn moeder dezelfde zijn als diegene die hij in België heeft ingeroepen. Dit nieuwe en doorslaggevende element heeft volgens hem ook tot gevolg dat de geloofwaardigheid van de door zijn moeder opgeworpen feiten en verklaringen (minstens gedeeltelijk) foutief beoordeeld en onderzocht werden door de commissaris-generaal.

Daarnaast kaart verzoeker de handelswijze van het verzoek om inlichtingen aan. Hij legt uit dat het verzoek om inlichtingen verstuurd werd op grond van artikel 10 van het KB tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS teneinde verdere informatie te verkrijgen. Hoewel geoordeeld werd dat hij niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, werd voormeld verzoek toch aan hem gericht. Hij wijst erop dat er zich tal van praktische problemen hebben voorgedaan nu de vragenlijst enkel ter beschikking gesteld werd in het Nederlands en verzoeker aan zijn lot werd overgelaten om die binnen een zeer korte termijn terug te sturen. Hoewel er een verlenging van termijn werd toegekend, doken er andere problemen op waardoor hij meent dat de vragenlijst niet kon worden gebruikt als basis voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Hij legt uit dat hij de vragenlijst op eigen kosten moest vertalen naar het Arabisch, dan via whatsapp moest overmaken aan zijn moeder, vervolgens die terug moest laten vertalen naar het Frans en het daarnaast onduidelijk is in welke omstandigheden zijn moeder de vragenlijst heeft ingevuld en het niet duidelijk is wat zij er ook effectief van zou hebben begrepen. Gelet op voormelde obstakels meent hij dat de procedurele waarborgen allesbehalve gerespecteerd werden. Hij meent dat de commissaris-generaal zich niet mocht baseren op die vragenlijst te meer nu zijn moeder ondertussen erkend werd als vluchteling, haar relaas daarom niet opnieuw beoordeeld moet worden en zij niet in goede omstandigheden of in levende lijven werd ondervraagd.

Ten slotte zet hij uiteen dat er onvoldoende rekening gehouden werd met het hoger belang van het minderjarig kind, nu hij slechts 13 jaar oud is, op 7-jarige leeftijd gevlucht is en reeds meer dan 3 jaar in België verblijft zonder enige familiale begeleiding. Hij meent dat het voordeel van de twijfel ruimer en de bewijslast flexibeler moeten worden toegepast. Gelet op de erkenning van zijn moeder en broers zal een terugkeer naar Irak voor hem een verhoogd risico inhouden op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zelfs indien geoordeeld zou worden dat hij nog over een familiaal netwerk in Irak beschikt, kan er geen enkele garantie worden geboden dat dit netwerk hem voldoende bescherming zal kunnen bieden.

3. Nieuwe stukken

3.1. De commissaris-generaal maakt op 13 september 2022 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota over waarin hij refereert aan volgende stukken en telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR, *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*, van mei 2019;
- EUAA, *Country Guidance Note: Iraq* van juni 2022;
- COI Focus *Irak – Veiligheidssituatie* van 24 november 2021;
- EUAA *Country of Origin Report Iraq: Security situation* van januari 2022;
- EUAA, *COI report: Iraq – Internal mobility* van 5 februari 2019.

3.2. Op 30 september 2022 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij refereert aan de volgende stukken:

- antwoord van de bevoegde Griekse instanties d.d. 27/9/2022 op de “*Aanvraag Derde Landen*” verstuurd door de commissaris-generaal op 20/9/2022.

3.3. Op 5 oktober 2022 maakt verzoeker een aanvullende nota over waarbij hij een kopie van de verblijfsvergunning van zijn moeder voegt en waaruit blijkt dat zij over een internationale beschermingsstatus beschikt in Griekenland en haar een verblijfstitel met een geldigheidsduur van 5 jaar werd afgeleverd op 7 januari 2022.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Kindvriendelijke samenvatting van de uitspraak

De Raad verwerpt jouw beroep. Dat wil zeggen dat de beslissing van de commissaris-generaal definitief is en dat jij geen vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus krijgt in België.

De Raad vat zijn uitspraak samen in een taal die voor jou, als jongere van bijna 14 jaar, verstaanbaar is.

Het is niet omdat jouw mama en broers in Griekenland ondertussen erkend werden als vluchteling, jij ook automatisch erkend moet worden in België. De asielaanvraag die jouw mama in Griekenland heeft ingediend en op basis waarvan zij een vluchtelingenstatus heeft verkregen, werd niet ingediend in jouw naam, waardoor jij in Griekenland geen vluchtelingenstatus hebt kunnen krijgen. Omdat jij geen vluchtelingenstatus hebt verkregen in Griekenland en omdat jij de Iraakse nationaliteit hebt, dienden de Belgische asielinstanties te onderzoeken of jij een vrees voor vervolging hebt in Irak.

De rechter oordeelt dat jij samen met jouw mama goede inspanningen geleverd hebt om antwoorden te geven op de vragen die nog werden gesteld door de commissaris-generaal. Het treft jouw geen schuld dat de antwoorden op die vragen niet voldoende waren om jouw te erkennen als vluchteling. Ook de rechter moet zich baseren op de antwoorden die jouw mama heeft gegeven. Het is belangrijk dat jouw situatie zo duidelijk mogelijk wordt weergegeven en omdat er vele onduidelijkheden blijven, oordeelt de rechter dat de vluchtelingenstatus jou niet kan worden toegekend. De situatie in jouw stad Basra werd ook onderzocht en de rechter oordeelt dat jij geen subsidiaire beschermingsstatus krijgt.

De rechter doet in dit arrest geen uitspraak over de vraag naar welk land jij zal moeten terugkeren. Daarvoor zal onderzocht worden in welk land jouw ‘duurzame oplossing’ ligt, ofwel in Griekenland, waar jouw mama en broers legaal verblijven, ofwel in Irak, waar jouw andere familie nog woont. Als minderjarige zal jij hiervoor ook geholpen worden door jouw voogd.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Verzoeker verklaart samen met zijn moeder, die in Griekenland verblijft, Afghanistan ontvlucht te zijn omwille van een stammenconflict waarin zijn vader betrokken was. Hij vreest enerzijds te zullen worden ingelijfd door zijn vaders stam om diens dood te wreken en anderzijds vreest hij de familie van zijn moederskant omdat zij wilde hertrouwen.

4.4.2. De commissaris-generaal oordeelde in zijn eerste weigeringsbeslissing van 22 oktober 2020 vooreerst dat geen geloof kan worden gehecht aan het stammenprobleem van verzoekers vader. De Raad volgde de commissaris-generaal in zijn arrest nr. 254 827 van 20 mei 2021. De Raad stelde echter vast dat de Griekse autoriteiten verzoekers moeder niet voldoende hadden bevestigd over het incident dat de rechtstreekse vluchtaanleiding uit Irak zou hebben uitgemaakt, namelijk een incident waarbij haar ouders en schoonfamilie betrokken waren. Daarnaast oordeelde de Raad dat er veel vragen blijven omtrent de relatie die verzoekers moeder heeft met haar eigen familie en hun standpunt in de kwestie van het hoederecht over de kinderen en dat de Griekse asielautoriteiten nalieten om verzoekers moeder te confronteren met haar ongerijmde verklaringen omtrent haar familieleden, waardoor verder onderzoek noodzakelijk werd geacht. De Raad oordeelde dat niet op goede gronden en zonder verder onderzoek besloten kon worden dat verzoeker zich in geval van terugkeer naar Irak, zonder zijn moeder en zijn broers, met zijn familie kan herenigen en er aldus zou kunnen rekenen op hun steun en bescherming.

4.4.3. In navolging van het vernietigingsarrest van 20 mei 2021, verstuurde de commissaris-generaal op 21 oktober 2021 een vraag om inlichtingen gericht aan verzoeker, waarbij hij verzocht werd om met behulp van zijn moeder, de daarin gestelde vragen zo concreet mogelijk te beantwoorden (AD CGVS, bijkomende informatie, deel 5). Het verzoek om inlichtingen wordt, zoals verzoeker ook opmerkt, geregeld in artikel 10 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS, dat luidt als volgt:

“§ 1. Overeenkomstig artikel 51/2 van de wet, kan de Commissaris-generaal of zijn gemachtigde aan de asielzoeker verzoeken hem bepaalde inlichtingen te verschaffen.

Het verzoek om inlichtingen dient duidelijk te worden geformuleerd en kan tot doel hebben zowel algemene als specifieke informatie te verkrijgen.

§ 2. Het verzoek kan in de oproeping tot gehoor worden gevoegd of kan het voorwerp uitmaken van een aparte brief.

De bepalingen met betrekking tot de kennisgevingen voorzien in de artikelen 7 en 8 zijn eveneens van toepassing op dit verzoek.

§ 3. De Commissaris-generaal of zijn gemachtigde geeft uitdrukkelijk in het verzoek om inlichtingen aan wat de gevolgen kunnen zijn indien het verzoek om inlichtingen zonder antwoord blijft en er daarvoor geen geldige reden wordt aangebracht binnen de maand volgend op de verzending van het verzoek om inlichtingen.”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat, in navolging van voormeld verzoek om inlichtingen, door de commissaris-generaal een gedeeltelijk antwoord ontvangen werd op 22 december 2021, waarna op 25 januari 2022 en vervolgens op 14 februari 2022 nog ontbrekende stukken werden overgemaakt. Daarnaast werd nog een foto van een echtscheidingsakte, een foto van een vertaalde voogdijbeslissing van de rechtbank, een foto van een arrestatiebevel en een foto van een verstotingsbrief van verzoekers moeders stam bijgebracht.

Uit voorgaande blijkt dat de commissaris-generaal de nodige inspanningen heeft geleverd om de nodige informatie, die blijkens het vernietigingsarrest van 20 mei 2021 niet voorlag, alsnog te bekomen. Bovendien heeft de commissaris-generaal begrip getoond voor de moeilijke situatie waarin verzoeker zich bevindt nu de wettelijke antwoordtermijn van één maand verlengd werd naar twee maanden om zo verzoeker en zijn moeder voldoende tijd te geven de nodige inlichtingen en bewijsstukken te bezorgen. Verzoeker levert weliswaar kritiek op de handelswijze van de commissaris-generaal, doch toont op geen enkele wijze aan dat het voor hem onmogelijk was om de nodige informatie bij te brengen en dat hiertoe niet voldoende tijd zou zijn verleend. Waar hij stelt dat voormeld artikel 10 bepaalt dat een verzoek om inlichtingen moet worden gericht aan de asielzoeker zelf en niet aan een derde, ziet de Raad niet in welk belang verzoeker heeft bij deze kritiek, nu dergelijke vraag om inlichtingen er precies toe diende meer zicht te kunnen bieden op datgene wat door de Raad als onduidelijk werd weerhouden zoals omschreven in het arrest van 20 mei 2021. Hij gaat er ook aan voorbij dat het verzoek om inlichtingen door de commissaris-generaal wel degelijk gericht werd aan hemzelf, zijn raadsman en aan zijn voogd. Hierbij dient gewezen te worden op artikel 9 van de Programmawet (I) (art. 479) - Titel XIII - Hoofdstuk VI : Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, dat erin voorziet dat de voogd de minderjarige begeleidt in elke fase van de in de procedures bedoeld in de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede van alle andere bestuurlijke of gerechtelijke procedures en al diens verhoren bijwoont, zoals *in casu* ook het geval is gebleken voor wat betreft het verzoek om inlichtingen, waardoor verzoeker geenszins kan laten uitschijnen als zou hij aan zijn lot zijn overgelaten voor het invullen van de vraag om inlichtingen en nog minder als zou hij niet de bestemming zijn geweest van het verzoek om inlichtingen.

Bovendien toont verzoeker ook niet aan dat hij zelf nog informatie had toe te voegen teneinde een duidelijker zicht te bieden op zijn familiale situatie. De Raad herhaalt dat verzoeker verzocht werd om de vragen samen met zijn moeder te beantwoorden. De Raad treedt de commissaris-generaal ook bij waar vastgesteld wordt dat verzoeker doorheen zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS niet op de hoogte bleek van verschillende aspecten van zijn asielaanvraag. Hierbij dient te worden benadrukt dat rekening houdend met dit gegeven, de commissaris-generaal van meet af aan inspanningen heeft geleverd om het asielaanvraag dossier van verzoekers moeder bij de Griekse autoriteiten op te vragen en heeft verzoeker zich daartegen niet verzet. Verzoekers kritiek getuigt ook van een tegenstrijdige houding, waarbij hij zich enkel wenst te beroepen op die elementen die in zijn voordeel zouden kunnen spelen, zijnde de inmiddels toegekende vluchtelingenstatus aan zijn moeder en broers door de Griekse autoriteiten, en de andere elementen, zoals de verklaringen van zijn moeder die werden opgevraagd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en die niet afdoende werden bevonden, aan de kant wenst te schuiven. De handelswijze van de commissaris-generaal getuigt geenszins van enig onzorgvuldig handelen te meer reeds gebleken was dat verzoeker en zijn advocaat nog contact onderhouden met verzoekers moeder. Verzoeker kan de commissaris-generaal bezwaarlijk verwijten zijn moeder niet in levende lijven te hebben ondervraagd nu zij zich in Griekenland bevindt. Het dient te worden herhaald dat verzoeker verklaarde dat hij uit Griekenland vertrokken was om in België bescherming te krijgen en hij alzo zijn familie naar België trachtte te laten komen (CGVS verhoor, p. 6: *“Hoe komt het dat jij bent vertrokken vanuit Griekenland? Om hier bescherming te krijgen. Ik probeer voor m'n familie toestemming te krijgen om hen naar hier te laten komen, hier hebben ze betere toekomst. Wie heeft dat beslist dat jij naar hier moest komen? Mijn moeder. Om welke reden is zij niet meegekomen, en jouw broers Ze blijven daar, zo kan ik hen van hier uit helpen. Weet je ook waarom het is dat zij niet meteen meekomen? Neen. Je hebt ook een oudere broer die daar nog is. Waarom is hij niet gekomen en jij wel? Hij is de oudste. Hij kan m'n moeder steunen en helpen als zij ziek is.”*).

De Raad stelt vervolgens vast dat verzoeker geen dienstig verweer voert tegen de motieven in de bestreden beslissing betreffende de verklaringen die hij samen met zijn moeder heeft gegeven in het kader van het verzoek om bijkomende inlichtingen. De commissaris-generaal stelde op goede gronden vast dat verzoekers moeder nog steeds geen duidelijk zicht wenst te bieden op de cruciale elementen om zijn vrees bij terugkeer naar Irak in te schatten. De uitgebreide motieven dienaangaande zijn pertinent, draagkrachtig, vinden steun in de weerslag van de verleende inlichtingen en worden door verzoeker niet weerlegd, waardoor zij integraal worden overgenomen door de Raad.

4.4.4. Waar verzoeker vervolgens de mening is toegedaan dat zijn situatie dermate is gewijzigd nu inmiddels de vluchtelingenstatus werd toegekend aan zijn moeder en broers door de Griekse autoriteiten en dat dit erop wijst dat zijn relaas noopt tot de toekenning van de vluchtelingenstatus door de Belgische autoriteiten kan hij niet in het gelijk worden gesteld.

Vooreerst betwist de Raad, net zoals de commissaris-generaal geenszins dat aan verzoekers moeder en zijn broers de vluchtelingenstatus werd toegekend door de Griekse autoriteiten. Per aanvullende nota van 30 september 2022 bevestigt de commissaris-generaal dat verzoekers moeder en broers in Griekenland de vluchtelingenstatus werden toegekend nadat zij bij de Griekse autoriteiten een volgend verzoek om internationale bescherming hadden ingediend op 2 september 2021, zoals verzoeker ook reeds had aangegeven in zijn inleidend beroepsverzoekschrift. Daarnaast wordt verduidelijkt dat het volgend beschermingsverzoek ingediend in Griekenland niet werd ingediend namens verzoeker, waardoor hij zelf geen begunstigde van internationale bescherming is in Griekenland.

Nu niet betwist wordt dat verzoeker in Griekenland actueel geen internationale bescherming geniet, houdt het door verzoeker in België ingediende verzoek om internationale bescherming de vraag in aan de Belgische asielinstanties om de vrees voor vervolging of ernstige schade te beoordelen ten aanzien van het land van nationaliteit van verzoeker, *in casu* Irak. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal die vraag ook beantwoord heeft.

Ook in de aanvullende nota bevestigt de commissaris-generaal op goede gronden het standpunt dat de erkenning als vluchteling van verzoekers moeder en broers geen afbreuk doet aan de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing: *“Uit het antwoord van de bevoegde Griekse instanties d.d. 27/9/2022 op de “Aanvraag Derde Landen” verstuurd door verwerende partij d.d. 20/9/2022, dat als bijlage bij deze aanvullende nota wordt gevoegd, blijkt ondubbelzinnig dat er in naam van verzoeker, die in Griekenland te boek staat als de genaamde A.,R. geboren op 13/12/2008 en van Irakese nationaliteit, weliswaar een*

verzoek om internationale bescherming werd ingediend in Griekenland op 31/12/2018 maar dat dit verzoek werd afgewezen in eerste aanleg op 3/3/2020.

Uit dit antwoord blijkt voorts onmiskenbaar dat verzoekers moeder A.Z., geboren op 12/2/1981 en broers A.A.A. geboren op 28/5/2011 en A.M. geboren op 1/3/2004, een volgend verzoek om internationale bescherming hebben ingediend in Griekenland op 2/9/2021 dat er in hun hoofde heeft geleid tot de erkenning van de vluchtelingenstatus en ontvangst van de relevante verblijfsvergunningen. Dit is, nog volgens dezelfde bevoegde instanties, echter niét het geval voor verzoeker die zelf immers géén volgend verzoek in Griekenland heeft ingediend.

Gelet op voorgaande, en nog daar gelaten de mogelijke vaststellingen en redenen die de Griekse asielinstanties er uiteindelijk toe hebben geleid om verzoekers moeder en broers als vluchteling te erkennen naar aanleiding van hun volgend verzoek om internationale bescherming aldaar, volhardt verwerende partij zodoende onverkort in de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing, en de motieven die ervan aan de basis liggen. Temeer aangezien actueel genoegzaam vaststaat dat verzoeker zelf géén begunstigde van internationale bescherming in Griekenland is en verweerder er bijgevolg toe gehouden is om diens verzoek om internationale bescherming in België, in toepassing van artikel 49/3, tweede lid van de Vreemdelingenwet, ambtshalve bij voorrang te onderzoeken in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.” De Raad treedt voorgaande analyse bij.

De Raad stelt verder vast dat er geen enkele informatie voorligt waardoor zicht kan worden geboden op de redenen waarom de Griekse autoriteiten aan verzoekers moeder en broers de vluchtelingenstatus hebben toegekend. In het verzoekschrift komt verzoeker bovendien niet verder dan hieromtrent het volgende toe te lichten: “(...) te meer nu blijkt dat zijn moeder en zijn twee andere broers een beschermingsstatus in Griekenland hebben wat erop kan wijzen dat er wel degelijk geoordeeld werd dat zijn vader overleden is, minstens problemen heeft gekend die de nood aan bescherming gerechtvaardigd hebben.(...)” Verzoeker beperkt zich aldus tot loutere speculaties, zonder documenten aan te brengen – noch bij het verzoekschrift, noch bij aanvullende nota – die deze speculaties kunnen staven. Daarnaast dient te worden herhaald dat de commissaris-generaal de nodige inspanningen heeft geleverd om meer informatie te bekomen omtrent het familiaal netwerk van verzoeker in Irak en omtrent de elementen die door de Raad in een eerder vernietigingsarrest onduidelijk werden geacht en dat, zoals ook *supra* reeds werd uiteengezet, de concrete motieven in de bestreden beslissing dienaangaande door verzoeker onbesproken worden gelaten en aldus niet worden betwist.

De commissaris-generaal is middels de bestreden beslissing tegemoetgekomen aan zijn verplichtingen en heeft het onderzoek, gelet op het ontbreken aan een internationale beschermingsstatus van verzoeker in Griekenland, op goede gronden gevoerd in het licht van verzoekers land van nationaliteit, zijnde Irak.

M.b.t. verzoekers vluchtmotieven, dient de Raad te wijzen op het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van 28 mei 2021 waarin reeds geoordeeld werd dat (i) verzoekers ooms langs vaderszijde, in tegenstelling tot wat hij beweerde, wel degelijk nog in leven zijn, (ii) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaring dat zijn grootouders overleden zijn en hij hen nooit heeft gekend; (iii) het er aldus op lijkt dat verzoeker, die uitdrukkelijk stelde dat hij op vraag van zijn moeder naar België is gekomen om te proberen toestemming te krijgen om de rest van het gezin naar hier te laten komen, hem een profiel poogde aan te meten als alleenstaande minderjarige in geval van terugkeer naar Irak, terwijl uit de verklaringen die zijn moeder heeft afgelegd ten overstaan van de Griekse asielinstanties duidelijk blijkt dat hij wel degelijk nog over een familiaal netwerk beschikt in Basra; en (iii) het CGVS terecht geoordeeld heeft dat verzoekers moeder er niet in slaagde het stammenprobleem waarin zijn vader verwickeld zou zijn geweest, aannemelijk te maken, dat zij hierdoor bovendien geen duidelijkheid schept over de oorzaak van het overlijden van zijn vader en dat dienvolgens zelfs kan getwijfeld worden aan het feit dat zijn vader wel degelijk zou overleden zijn, temeer zijn moeder geen enkel begin van bewijs neerlegt van dit overlijden. Gelet op het gezag van gewijsde van voornoemd arrest staat de beoordeling van voorgaande asielmotieven vast. De Raad treedt, zoals *supra* reeds werd geoordeeld, de commissaris-generaal verder bij in de vaststelling dat de antwoorden op het verzoek om inlichtingen geen duidelijkheid scheppen over de precieze omstandigheden die aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit Irak, noch over de banden van zijn moeder met haar eigen familie. De motieven dienaangaande zijn pertinent en draagkrachtig en worden mede bij gebrek aan enig verweer integraal overgenomen door de Raad: “Zo wordt in de eerste plaats vastgesteld dat jouw moeder uiterst tegenstrijdig is met haar eerdere verklaringen ten aanzien van de Griekse autoriteiten voor wat betreft de situatie van jouw vader. In Griekenland verklaarde jouw moeder namelijk duidelijk en meermaals dat je vader overleden was. Hij was vertrokken toen het stammenconflict opnieuw oplaaide en 4-5 maanden na de scheiding tussen je ouders werd hij vermoord (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020 p. 2, 4). Zij verklaart

nu echter plots dat jouw vader gevlucht zou zijn: "... het gebeurde dat de vader van mijn kinderen ons verliet en wegliep en ik weet niets over hem". (antwoord verzoek om inlichtingen (hierna: VOI), p. 5, 7). Van een overlijden is opmerkelijk genoeg geen sprake meer. Dergelijke verklaringen trekken het overlijden van jouw vader nog meer in twijfel. Er kan namelijk van jouw moeder verwacht worden dat zij ten aanzien van de autoriteiten van elk land waar zij om internationale bescherming verzoekt – of waar één van haar kinderen om dezelfde motieven bescherming verzoekt – gelijklopende verklaringen aflegt over de kernaspecten van haar vluchtrelaas. Het CGVS stelt dan ook vast dat jouw moeder geen enkel zicht biedt op de situatie van jouw vader, of hij overleden dan wel nog in leven is. Bovendien moet nogmaals worden opgemerkt dat zij nooit een begin van bewijs leverde van zijn overlijden, terwijl overlijdens in Iraakse context wel degelijk geattesteerd en gedocumenteerd worden.

Verdere bevestiging van het feit dat jouw moeder geen duidelijkheid schept in de situatie van je vader blijkt uit de documenten die zij neerlegt. Zo blijkt uit de verklaringen van jouw moeder dat jouw vader 4-5 maanden na de scheiding vermoord werd (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020 p. 2, 4). Aangezien jouw moeder verklaarde dat jouw vader overleed eind 2017-begin 2018, dient aldus besloten te worden dat de echtscheiding van jouw ouders in de loop van het jaar 2017 plaatsvond. Aan het door jouw moeder ingevulde verzoek om inlichtingen werd echter een document toegevoegd dat na vertaling een echtscheidingsvonnis blijkt te zijn opgemaakt op 17 maart 2014. Verder werd ook een gelegaliseerde vertaling van een vonnis d.d. 27.09.2016 overgemaakt. Hierin wordt andermaal gesteld dat jouw ouders op 17 maart 2014 definitief uit de echt gescheiden zijn. Aldus blijkt uit de door jouw moeder neergelegde documenten dat jouw ouders reeds in 2014, en dus niet in 2017, definitief gescheiden zijn. Uit het vonnis blijkt bovendien dat jouw moeder op 27 september 2016 het hoederecht over haar kinderen verkreeg, dit ten nadele van jouw vader. Het is alvast opmerkelijk dat jouw vader blijkbaar de tegenpartij was, aangezien uit de eerdere verklaringen van jouw moeder was gebleken dat jouw vader de kinderen aan jouw moeder had afgestaan en het de schoonfamilie was die de kinderen opeiste. Jouw vader was volgens jouw moeder immers al 4-5 maanden na de scheiding vermoord (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020 p. 2, 4). Indien jouw ouders gescheiden zijn sinds 17 maart 2014, betekent dit bovendien dat jouw vader eind 2013-begin 2014 vermoord moet zijn geweest, althans volgens de verklaringen die jouw moeder ten aanzien van de Griekse asiinstanties heeft afgelegd. Dit valt niet te rijmen met de vaststelling dat het document waarin jouw moeder het voogdijschap over haar kinderen verkrijgt en als tegenpartij duidelijk jouw vader vermeldt, dateert van veel later, namelijk september 2016. Dat jouw vader eind 2013-begin 2014 vermoord zou zijn, is hoe dan ook nog eens volledig tegenstrijdig met de verklaring van jouw moeder in Griekenland dat het overlijden van jouw vader plaatsvond eind 2017-begin 2018 (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020 p. 7). Bovenstaande vaststellingen wijzen er op dat jouw moeder nog steeds geen klaarheid wenst te scheppen over jouw vader, wat de reeds bestaande vermoedens dat jouw vader nog in leven is verder versterkt.

Vervolgens blijkt uit de antwoorden op het verzoek om inlichtingen dat jouw moeder nog steeds blijft vasthouden aan het stammenconflict als dé oorzaak van zowel de scheiding tussen jouw ouders, de verdwijning, dan wel het overlijden van jouw vader en alle problemen die uiteindelijk geleid hebben tot jullie vertrek uit Irak. Dienaangaande herhaalt en benadrukt het CGVS dat er geen geloof kan worden gehecht aan het stammenprobleem waarin jouw vader verwickeld zou zijn geweest, een vaststelling die bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn met gezag van gewijsde bekleedde arrest van 28 mei 2021. Daar er geen geloof kan worden gehecht aan dit stammenconflict, kan er evenmin geloof worden gehecht aan het feit dat jouw vader om die reden overleden zou zijn, dan wel dat jouw moeder vervolgens in conflict is gekomen met haar schoonfamilie en haar eigen familie. Aangezien jouw moeder vasthoudt aan de ongeloofwaardige oorzaak van haar scheiding – namelijk het stammenprobleem – en zij nog steeds geen zicht biedt op een andere reden waarom er onmin zou bestaan tussen haar familie en haar voormalige schoonfamilie, maakt zij niet aannemelijk dat er in jouw hoofd een vrees voor vervolging zou bestaan tegenover zowel de familie van jouw moeder als jouw vader.

Dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen tussen de families van jouw moeder en vader en de concrete aanleiding tot het vertrek uit Irak, wordt verder bevestigd door volgende vaststellingen.

Zo verklaarde jouw moeder in Griekenland dat er een ruzie kwam tussen haar familie en de familie van je vader in het belang van de kinderen. Uiteindelijk kwam het ouderlijke bevel aan jouw moeder toe via een beslissing van de rechtbank. Ze ging opnieuw bij haar ouders wonen, maar omdat het te moeilijk was voor haar broers om financieel in te staan voor jullie gezin, moest zij ofwel zelf instaan voor jullie onderhoud, ofwel de kinderen toch teruggeven aan de schoonfamilie. Zelf werken mocht zij niet van haar familie. Ze

haalde daarnaast aan dat zij wenste te hertrouwen met een vriend van haar broer, wat niet mocht van haar familie. Jouw moeder beschrijft vervolgens een incident waarbij haar mogelijke huwelijkspartner, een vriend van haar jongste broer, bij hen thuis kwam en haar ten huwelijk vroeg. Jouw moeder verzekerde haar familie dat ze de kinderen bij haar zou nemen zodra ze getrouwd was en de banden zou verbreken met de familie. Ze maakte zich klaar om te vertrekken, maar haar broer hield dit tegen en sloeg haar. Haar broers dreigden er tevens mee haar te vermoorden. Daarop nam jouw moeder haar kinderen en ging ze weg uit het ouderlijke huis. Vervolgens richtte jouw moeder zich tot de sjeik van haar stam, die haar uitlegde dat haar kinderen volgens de traditie eigenlijk tot de stam van de vader behoorden, ondanks de beslissing van de rechtbank. Hij raadde haar aan ofwel haar kinderen af te geven ofwel te vluchten met de kinderen. Vervolgens zou de jongste broer van jouw moeder haar geholpen hebben zich schuil te houden, ze verhuisde van woning tot woning. Twee weken later was de situatie gekalmeerd. Jouw moeder kon samen met haar broer en zus een woning huren en begon opnieuw te naaien. Nog geen week later echter kwamen haar ouders op haar af, werd het huis omsingeld en werden de ooms langs vaderszijde ingelicht. Het feit dat jouw moeder wilde hertrouwen werd gezien als een reden om haar te doden. Met de hulp van haar broer kon jouw moeder evenwel ontsnappen uit het omsingelde huis. Ze verhuisde opnieuw van het ene huis naar het andere tot haar broer op een dag belde en zei dat vluchten uit Irak haar enige optie was (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4-5).

Om meer duidelijkheid te verkrijgen over de reden van jullie vertrek werd, zoals hierboven reeds toegelicht, een verzoek om inlichtingen aan jouw moeder verstuurd. Hierin werd zij bevestigd over de voornaamste aspecten van jullie vluchtreis en de directe aanleiding voor jullie vertrek. Vreemd genoeg is van het incident met de mogelijke huwelijkspartner van jouw moeder helemaal geen sprake meer, noch van het feit dat zij om die reden haar ouderlijke huis verliet. In haar antwoord op het VOI verklaart zij namelijk dat zij samen met haar kinderen door haar familie op straat werd gezet omdat de broer van jouw vader, Falah Hasan Al-Shwali, problemen creëerde voor haar familie, waarbij zij nogmaals verwijst naar de problemen tussen jouw vader en een andere stam als oorzaak van haar scheiding en de toekenning van de voogdij over de kinderen aan haar. Als hoofdreden voor het vertrek uit Irak verwijst zij eerst vaagweg naar de bedreiging met de dood die zou uitgaan van de stam, de partijen, haar familie en de familie van haar kinderen. Ze verwijst verder naar een incident dat zou hebben plaatsgevonden in het jaar 2017, in Basra. De oom langs vaderskant had ermee te maken. Jouw moeder werd met moord bedreigd en er werden mensen gestuurd om haar te bedreigen omdat jouw oom langs vaderszijde met jouw moeder wilde trouwen en haar kinderen wilde afpakken. Jouw moeder vluchtte hierop van de ene naar de andere plek. Acht maanden later verliet ze Irak (VOI, p. 2-4). Ze verklaart verder meer specifiek dat ze het huis verliet naar aanleiding van het stammenprobleem op 5 juli 2017 en ze sindsdien geen contact meer had met de familie van haar man en haar eigen familie (VOI, p. 6). Er was wel nog sprake van contact via de stam tijdens de problemen toen ze nog in Irak was, maar meer verduidelijking wordt door jouw moeder niet gegeven (VOI, p. 7). Uit deze verklaringen kan worden afgeleid dat er een incident plaatsvond met jouw oom langs vaderskant dat er toe leidde dat jouw moeder het huis van haar familie verliet en er geen rechtstreeks contact meer was met haar schoonfamilie, noch haar eigen familie sinds 5 juli 2017. De door jouw moeder vooropgestelde timing van deze gebeurtenis is echter opmerkelijk, aangezien zij eerder het overlijden van jouw vader eind 2017-begin 2018 plaatste, zij ook verklaard had dat zij onmiddellijk na zijn dood geld vroeg aan haar ouders en de problemen met de ooms langs vaderskant pas na het overlijden van jouw vader gestart zijn. Ook de gebeurtenis waarbij de vriend van haar broer om haar hand kwam vragen bij de familie thuis situeerde zij duidelijk na het overlijden van jouw vader (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4, 7-8). Dat bovenstaande problemen met de familie van jouw vader en die van jouw moeder reeds plaatsvonden op 5 juli 2017 valt op geen enkele manier te rijmen met de verklaringen van jouw moeder in Griekenland. Deze vaststelling en het feit dat jouw moeder geen klaarheid schept over de concrete aanleiding waardoor zij het huis van haar familie verliet, doen alvast opnieuw ernstig twijfelen aan haar verklaringen op dit punt.

Ook over wat het laatste incident zou geweest zijn voor jullie vertrek uit Irak legt je moeder allerm minst overtuigende en consistente verklaringen af. Geïnformeerd naar het laatste probleem met de familie van jouw vader, verklaart je moeder in het VOI dat die ene oom, genaamd Falah Hasan Al-Shwali, die tevens lid is van de Asa'ibpartij en stamhoofd is, - haar kinderen wilde afnemen. Dit incident zou gebeurd zijn in 2018 in Basra (VOI, p. 5-6). Op de vraag naar het laatste probleem dat ze had met haar eigen familie, verwees jouw moeder naar een ruzie tussen haar eigen broers, Majed en Hussein, en jouw ooms langs vaderszijde, onder wie Falah Hasan Al-Shwali. Dit incident vond eveneens plaats in Basra in 2018. Jouw ooms langs vaderszijde zetten de broers van jouw moeder onder druk opdat zij haar kinderen zou afstaan. Jouw moeder weigerde dit echter, waarop ze geslagen werd, op straat werd geschopt en jullie op straat moesten slapen (VOI, p. 9-10). Vooreerst blijft jouw moeder opvallend vaag en op de vlakke over het laatste incident voor jullie vertrek uit Irak, niettemin in het verzoek om inlichtingen uitdrukkelijk gevraagd

werd de vragen zo concreet en gedetailleerd door jouw moeder te laten beantwoorden. Daarnaast is zij ook helemaal niet consistent met haar verklaringen over het laatste incident zoals ze het nog beschreef in Griekenland, toen zij het had over een omsingeling waarbij zij met hulp van één van haar broers erin slaagde te ontsnappen – en zij dus helemaal niet geslagen of geschopt werd (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 5). Tot slot vallen de verklaringen van jouw moeder in het kader van het verzoek om inlichtingen ook onderling niet te rijmen. Het laatste probleem dat jouw moeder kende met haar eigen familie, betrof, zoals hierboven reeds beschreven, namelijk een incident in 2018 waarbij jouw moeder door haar eigen familie op straat geschopt werd omdat ze weigerde haar kinderen af te staan. Eerder had jouw moeder nochtans verklaard dat ze geen contact meer had gehad noch met haar eigen familie noch met de familie van jouw vader nadat ze het huis van haar familie verliet op 5/7/2017 naar aanleiding van het stammenconflict (VOI, p. 7). Ze herhaalde dit later nogmaals (VOI, p. 10). Beide verklaringen vallen uiteraard niet met elkaar te rijmen. Ook deze vaststellingen bevestigen de onwil van jouw moeder om duidelijkheid te scheppen over de werkelijke aanleiding voor de vlucht uit Irak en de ongeloofwaardigheid van haar asielmotieven.

Verder werd door de Raad, in navolging van het CGVS, vastgesteld dat de problemen tussen jouw moeder en haar eigen familie, meer bepaald met haar broers die zij stelde te vrezen, niet konden overtuigen omdat zij over haar relatie met haar broers en zussen, en haar vrees die zij ten aanzien van haar eigen familie zou koesteren zeer onwaarschijnlijke verklaringen aflegde. De Raad achtte het echter noodzakelijk om jouw moeder op dit punt verder te bevragen. Bovendien oordeelde de Raad dat er verder onderzocht diende te worden of jij jou in geval van terugkeer naar Irak, zonder jouw moeder en broers, met jouw familie kan herenigen en er kan rekenen op hun steun en bescherming (zie arrest RvV nr. 254 201, 28.05.2021, p. 19-20). De verklaringen die zij in het kader van het verzoek om inlichtingen hierover verder doet, zijn echter niet van aard om een ander licht te werpen op de vaststelling dat jouw moeder haar beweerdde vrees voor haar broers niet aannemelijk heeft gemaakt.

Immers stelde de Raad vast dat jouw moeder een broer heeft in Duitsland waarvan zij enerzijds verklaarde dat hij jou zou ophalen in België, en anderzijds beweerde dat deze broer haar andere broers en zussen zou steunen om haar te doden, hetgeen maar weinig steek houdt (zie arrest RvV nr. 254 201, 28.05.2021, p. 19-20). Gevraagd in het VOI naar een oorzaak van enige onvrede tussen jouw moeder en haar broer in Duitsland, antwoordt jouw moeder dat deze broer bezorgd is over hun andere broers in Irak. Indien de familieleden van haar kinderen – zijnde dus jouw ooms langs vaderszijde – zouden weten dat hij je moeder helpt, zouden zij jouw ooms in Irak kwaad doen. Gevraagd waarom je moeder hulp vroeg aan die broer om jou te komen ophalen in België zegt zij dat je ziek was, mentaal moe, problemen creëerde, weg liep en zelfmoord wilde plegen (VOI, p. 13). De reden waarom jouw moeder niet zou overeenkomen met haar broer in Duitsland kan echter niet overtuigen. Het houdt namelijk maar weinig steek dat de familie van jouw vader in Irak zou te weten komen dat jouw moeder door haar broer in Europa geholpen wordt en ten gevolge daarvan de andere broers van jouw moeder moeilijkheden zou bezorgen.

Over de houding van de andere broers in Irak stelden zowel het CGVS, als de RvV vast dat hun houding ten aanzien van je moeders ex-schoonfamilie volkomen inconsistent was. Ook hun gedrag ten aanzien van jouw moeder hield geen steek (zie arrest RvV nr. 254 201, 28.05.2021, p. 19-20). Verder bevraagd over de veranderende houding van haar broers – waarom zij ineens zouden besluiten dat jouw moeder toch haar kinderen moest afstaan – antwoordt zij enkel dat haar familie bang is van de familie van haar kinderen en zij hen kunnen kwaad doen als zij nieuws krijgen (VOI, p. 12) Gevraagd hoe jouw moeder zou kunnen instaan voor het onderhoud van haar kinderen indien zij niet werd toegestaan te trouwen noch te werken, antwoordt zij naast de kwestie dat de mensen aardig waren en haar oude kleren en eten gaven. Toen ze erachter kwamen dat ze problemen had en ze bedreigd werd, keerde iedereen zich af van haar en hielpen ze haar niet meer (VOI, p. 14). Gevraagd waarom haar jongere broer die alcohol drinkt haar wilde vermoorden, antwoordt je moeder tot slot: “ze beschouwen een gescheiden vrouw als een schande. In mijn land is een gescheiden vrouw een schande en de maatschappij staat haar niet toe om vrij te leven”. Dit is echter geen antwoord op de gestelde vraag en verklaart op geen enkele manier waarom de jongste broer z'n houding in dergelijke mate wijzigde aangezien zij eerder had verklaard dat de wijziging in houding van haar broers te maken had met financiële moeilijkheden en helemaal niet met haar statuut als gescheiden vrouw. Zoals zij eerder verklaarde, werd zij namelijk aanvankelijk nog gesteund na haar scheiding (zie arrest RvV nr. 254 201, 28.05.2021, p. 19). Ook haar verdere verklaring dat haar jongere broer plots van houding veranderde nadat hij haar eerder wilde beschermen en laten trouwen vanwege de familie van haar kinderen, de vele problemen en ruzies en hun eis de kinderen te nemen, biedt op dit vlak geen verdere verduidelijking aangezien deze in de lijn liggen van haar eerdere verklaringen en hier eigenlijk niks nieuw aan toevoegen (VOI, p. 15). Jouw moeder slaagt er bijgevolg niet in om de eerdere

vaststellingen met betrekking tot haar ongeloofwaardige voorstelling van de relatie met haar eigen familie in een ander daglicht te plaatsen.

Bovendien wenst zij duidelijk ook geen verdere informatie over haar familie te delen of een zicht te bieden op haar familiaal netwerk. Uit haar huidige verklaringen zou blijken dat zij 3 broers, Kazem, Majid en Zuheir heeft, en één zus Yasmine. Eén broer, Hussein, is overleden. Op de vraag hoe oud die broers/zussen zijn, waar zij verblijven en hoe en wanneer zij voor de laatste keer met hen contact had, geeft zij geen antwoord. Ze houdt het erop dat er geen contact meer is met hen (zie Franse vertaling VOI, vraag 1). Vooreerst verbaast het dat dergelijke informatie in de Franse vertaling bezorgd door jouw advocaat is opgenomen. Uit het document dat in het Arabisch werd ingevuld door jouw moeder blijkt immers dat zij enkel de namen van jouw broers – haar zonen – vermeldt op deze vraag (zie ingevuld VOI, Arabische versie, p. 1, vraag 1). Ook in de Nederlandse vertaling door het CGVS van de Arabische antwoorden van jouw moeder blijkt niet dat jouw moeder enige info over haar eigen broers en zussen geeft (VOI, p. 1, vraag 1), hetgeen uitermate opmerkelijk is. Er moet daarnaast worden opgemerkt dat jouw moeder de samenstelling van haar broers en zussen op verschillende momenten reeds anders weergaf.

Dienaangaande oordeelde de RvV dat het CGVS correct het volgende had vastgesteld (zie arrest RvV nr. 254/201, 28.05.2021, p. 19-20): “In totaal heeft zij 5 broers en zussen. Zij verklaarde een zus te hebben in Griekenland. Twee broers of zussen zijn vermist. Naast de zus in Griekenland is er nog een broer in Duitsland en 2 zussen in Basra (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 2). Op het einde van het interview schiep zij meer duidelijkheid. Ze verklaarde 3 broers en zussen in Irak te hebben – over vermiste broers of zussen repte zij met geen woord – en een broer in Duitsland (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 8). Dit komt overeen met wat zij verklaarde tijdens haar registratie in Griekenland, namelijk dat zij drie broers had in Irak, één zus in Griekenland en nog een zus in Irak (zie samenvattende vertaling toegevoegd aan het registratieformulier van de moeder). In elk geval kan uit haar verklaringen worden opgemaakt dat zij door een broer en zus in Basra werd geholpen, alsook door een broer die op dat moment in Bagdad verbleef. Daarnaast blijkt uit de verklaringen van je moeder in Griekenland dat zij er eerder nog gezegd had dat één van haar broers, deze die op dat moment in Duitsland zou zijn, jou in België zou komen ophalen, wat moeilijk te rijmen valt met haar verklaring dat zij met die broer niet op goede voet zou staan (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 8).” Nu blijkt dan weer ineens dat je moeder slechts één zus zou hebben en vier broers, van wie één is gestorven. Over de broer die gestorven is, kan tevens worden opgemerkt dat deze nog in leven was tijdens de problemen die je moeder ondervond in Irak aangezien zij hem expliciet noemt bij het incident in 2018 in Basra (VOI, p. 8-9). Wanneer en van wie zij nadien vernomen zou hebben dat Hussein overleden is, licht zij niet toe, maar hieruit blijkt wel dat jouw moeder in elk geval nog op de hoogte is van haar familiale gezinssituatie te Irak. Over het moment vanaf wanneer jouw moeder niet langer in contact stond met haar familie is zij bovendien evenmin consistent. Zij stelde namelijk in het VOI dat zij reeds sinds juli 2017 geen contact meer had met haar eigen familie (zie supra). Terwijl zij in Griekenland nog had toegelicht dat zij door een broer die, althans op dat moment, in Bagdad verbleef, geholpen werd met haar vertrek. Jouw moeder nam hiertoe zelf contact met hem op (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 5). De vaststelling dat jouw moeder dergelijke volatiele verklaringen aflegt over haar familie doet sterk vermoeden dat jouw moeder tracht te verbergen dat zij wel degelijk nog over een ondersteunend familiaal netwerk kan beschikken bij terugkeer naar Irak. Aangezien je moeder geen duidelijkheid schept over de relatie met haar familie, over hun standpunt in haar scheiding en het voogdijrecht dient besloten te worden dat zij, en bijgevolg ook jij, zich met haar familie kan herenigen en er kan rekenen op hun steun en bescherming.

Het CGVS wenst vervolgens te benadrukken dat jouw moeder tot op heden geen enkel begin van bewijs aangaande het beweerd overlijden van jouw vader heeft voorgelegd. Wanneer een verzoekster om internationale bescherming bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, kunnen deze verklaringen toch geloofwaardig worden geacht en kan haar het voordeel van de twijfel worden gegund indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt evenwel niet dat er kan gesteld worden dat jouw moeder een oprechte inspanning heeft geleverd om het overlijden van jouw vader te staven, dan wel een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken van dergelijke documenten. Dienaangaande kan vooreerst worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat jouw moeder wel twee vonnissen opgesteld in respectievelijk 2014 en 2016 voorlegt, maar geen attest van het overlijden van jouw vader in 2017-2018 kan neerleggen. Wat er ook van zij, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan haar bewering haar eigen broers te moeten vrezen, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat indien jouw vader inderdaad niet langer meer in leven zou zijn, zij met de hulp van

haar familiaal netwerk in Irak de nodige documenten kan bemachtigen om dit overlijden aan te tonen. Verder dient vastgesteld te worden dat jouw moeder geen samenhangende en aannemelijke verklaringen heeft afgelegd over het overlijden van jouw vader, alsook dat haar verklaringen over de echtscheiding, die noodgedwongen voorafgaand aan zijn dood plaatsvond, in strijd zijn met de door haar voorlegde vonnissen. Daar uit voorgaande vaststellingen eveneens blijkt dat jouw moeder geen geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over diverse kernaspecten van haar asielrelaas, kan er tot slot bezwaarlijk gesteld worden dat de algehele geloofwaardigheid van jouw moeder vaststaat. Bijgevolg dient besloten te worden dat aan jouw moeder, wat het overlijden van jouw vader betreft, niet het voordeel van twijfel kan toegekend worden, doch dat er daarentegen vermoed kan worden dat jouw vader nog steeds in leven is.

Waar jouw moeder verklaart dat gescheiden vrouwen in Irak als een schande beschouwd worden en de maatschappij hen niet toe laat vrij te leven (VOI, p. 13-14), kan nog worden opgemerkt dat de situatie van gescheiden vrouwen in Irak complex en in bepaalde gevallen problematisch is, hetgeen blijkt uit de informatie toegevoegd aan jouw dossier. De positie die een gescheiden Iraakse vrouw in de maatschappij inneemt en de rechten die zij kan doen gelden, hangen in sterke mate af van het familiaal netwerk waarop zij kan steunen, haar financiële situatie en haar sociale positie in de maatschappij. Echter blijkt uit de eerder gedane vaststellingen dat jouw moeder over deze cruciale aspecten geen duidelijkheid biedt, waardoor niet zonder meer kan worden aangenomen dat zij enkel omwille van haar positie als gescheiden vrouw verhinderd is naar Irak terug te keren. In deze kan eveneens verwezen worden naar het feit dat jouw moeder alvast haar recht op voogdij, zoals in de Iraakse wetgeving voorzien (zie toegevoegde info), kon doen gelden en zij zich kon laten bijstaan door een advocaat, zoals blijkt uit het door haar neergelegde document. De loutere verwijzing naar de positie van gescheiden vrouwen volstaat op zich dan ook niet om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Jouw moeder brengt geen concrete geloofwaardige elementen aan die erop wijzen dat er in haar hoofde, noch in jouw hoofde, bij terugkeer naar Irak sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van leven, vrijheid en/of fysieke integriteit omwille van haar positie als gescheiden vrouw.

Hierbij aansluitend wenst het CGVS te benadrukken dat er op basis van de door jouw moeder overgemaakte vonnissen aangenomen wordt dat jouw vader en moeder sinds 2014 definitief gescheiden zijn, en jouw moeder in december 2016 de voogdij verwierf over haar kinderen. Deze vaststellingen volstaan an sich echter niet om te besluiten dat er in hoofde van jouw moeder, dan wel in jouw hoofde, een nood aan internationale bescherming zou bestaan. Immers, indien er heden daadwerkelijk, zoals jouw moeder beweert, onmin zou bestaan tussen enerzijds jouw moeder, en anderzijds jouw vader (waarvan het CGVS vermoedt dat hij wel degelijk nog in leven is, zie supra) en/of zijn familie, dan wel haar eigen familie kan er redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw moeder de waarheid zou verteld hebben over de werkelijke oorzaak van dit conflict, in plaats van een ongeloofwaardig asielrelaas op te hangen over een vermeend stammenconflict, alsook duidelijkheid zou verschaffen over de relatie met haar eigen familie en hun standpunt over haar echtscheiding en de voogdij over haar kinderen.

Om bovenstaande redenen besluit het CGVS dat jouw moeder nog steeds geen duidelijk zicht wenst te bieden op de cruciale elementen om jouw vrees bij terugkeer naar Irak in te schatten. Ondanks de mogelijkheid die zij kreeg om via het verzoek om inlichtingen uitgebreid, gedetailleerd en volledig te antwoorden op de gestelde vragen en de uitgebreide termijn om het verzoek om inlichtingen terug te bezorgen, blijkt dat zij uiterst vaag en inconsistent blijft over haar scheiding en het vermeende overlijden van jouw vader, over de werkelijke aanleiding tot jullie vertrek uit Irak en het familiaal netwerk waar zij en jij heden in Irak nog over beschikken.

Deze vaststellingen doen het CGVS bijgevolg concluderen dat jij en jouw moeder geen vrees ten aanzien van Irak dienen te koesteren.

Tot slot verwijst jouw moeder nog naar een bedreiging vanuit 'de partijen' die haar bloed zouden vergieten omdat zij haar recht op een sociale uitkering voor weduwes en gescheiden vrouwen heeft aangevraagd. Daarnaast zou ze hebben deelgenomen aan betogingen samen met een groep vrouwen, waarvan foto's werden genomen door de partij Asa'ib Ahl al-Haq. Ze werd daarop herkend door de oom van haar kinderen, die lid is van deze partij (VOI, p. 15-16). Het is allereerst opmerkelijk dat jouw moeder dit element, dat volgens haar eveneens een reden vormt voor de bedreigingen in haar hoofde, slechts aanhaalt als antwoord op de vraag in het verzoek om inlichtingen of ze nog iets wil toevoegen. Nooit eerder bij de veelvuldige vragen over de problemen die aanleiding gaven tot haar vertrek, de oorzaak van deze problemen en de redenen waarom ze niet naar Irak kan terugkeren werd deze bewering opgeworpen. Ook in haar verklaringen ten aanzien van de Griekse instanties werd hierover niets terug

gevonden. Zij verwees eerder nooit naar het aanvragen van een sociale uitkering – en het al dan niet verkrijgen ervan – terwijl zij nochtans wel sprak over de financiële problemen die ze kende. Deze financiële problemen lagen zelfs mede aan de basis van de breuk met haar familie (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4-5). In die zin is het vreemd vast te stellen dat zij nooit eerder met een woord heeft gerept over het verkrijgen van een uitkering, of althans pogingen tot het verkrijgen van een uitkering en problemen die daaruit zouden voortgevloeid zijn. Bovendien blijven haar verklaringen opnieuw uitermate vaag en algemeen. Zo verduidelijkt zij niet aan welke betogingen concreet zij deelnam en wanneer deze plaatsvonden, noch licht zij toe welke concrete problemen zij hierdoor kreeg. Bijgevolg volstaan ook deze verklaringen van jouw moeder niet om in haar, dan wel in jouw hoofde een gegronde vrees voor vervolging te concluderen.

Op basis van bovenstaande overwegingen besluit het CGVS dat er in jouw hoofde geen sprake is van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die jij en jouw moeder bezorgden aan het CGVS kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uit de informatie die jouw voogd en advocaat verkregen van de advocaat van jouw moeder in Griekenland bleek eerst dat zij enkel haar identiteitskaarten en deze van haar zoons heeft doorgegeven, alsook haar international protection applicant card van Griekenland. Deze houden echter geen verband met de asielmotieven die jouw moeder aanhaalde, noch met deze die je zelf aanhaalde voor het CGVS. De documenten betreffende de scheiding van jouw ouders en de voogdijkwestie werden hierboven reeds besproken en bevestigen enkel dat jouw ouders wel degelijk uit de echt gescheiden zijn en dat jouw moeder het voogdijrecht verkreeg over de kinderen. Wat betreft de verstotingsbrief van de stam en het arrestatiebevel van AAH wordt het volgende opgemerkt. Gezien het hier in de eerste plaats slechts gaat om een foto van de betreffende documenten en dergelijke documenten sowieso slechts een beperkte bewijswaarde hebben, zijn deze niet in staat het ongeloofwaardige karakter van jouw moeders verklaringen betreffende het stammenprobleem en AAH – waarvan jouw oom lid is – te herstellen. Bovendien kan de vraag worden gesteld waarom jouw moeder documenten daterend van respectievelijk 2017 en 2018, waarmee zij haar problemen zou willen aantonen, slechts zo laattijdig voorlegt. Zeker aangezien door het CGVS reeds in het verzoek om inlichtingen van 29 juni 2020, waarin je werd verzocht om samen met je voogd en advocaat bijkomende informatie te bezorgen, uitdrukkelijk werd gevraagd naar documenten die het verzoek van jouw moeder en jouw verzoek konden staven. Jouw moeder liet toen echter na deze documenten over te maken aan het CGVS. Nergens uit het asieldossier van Griekenland, noch uit de verklaringen van haar advocaat bleek trouwens dat zij bijkomende bewijzen aan de Griekse instanties bezorgd had (zie bericht meester Ghymers 6 augustus 2020). Dat jouw moeder nu pas dergelijke documenten zou bezorgen, doet dan ook ten zeerste vermoeden dat het hier om gefabriceerde documenten gaat, die zij eerder niet in haar bezit had. Het artikel dat jouw advocaat neerlegde, ten slotte, beschrijft de algemene situatie in jouw stad Basra in 2016, meer bepaald de toenmalige conflicten tussen stammen en gewapende sjiitische groeperingen. Dergelijk artikel toont echter niet aan dat ook jij in je land van herkomst omwille van de toenmalige algemene situatie actueel werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat jou betreft actueel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Zij er andermaal op gewezen dat de stammenproblemen van jouw familie reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Dit artikel bevat geen informatie die een ander licht werpt op deze beoordeling noch informatie die wijst op een persoonlijke en concrete vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in jouw hoofde.” Door in het verzoekschrift te insinueren dat de Griekse autoriteiten het overlijden van zijn vader wel geloofwaardig hebben bevonden, reden waarom aan zijn moeder en broers de vluchtelingenstatus werd toegekend, zonder dit enigszins te staven, blijft verzoeker steken in loutere vermoedens, waarmee hij niet in staat is de supra geciteerde motieven zoals vermeld in de bestreden beslissing te ontcrachten.

4.4.5. Gelet op voorgaande besluit de Raad dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

4.4.6. De Raad benadrukt verder dat in huidige stand van zaken geen bevel om het grondgebied te verlaten voorligt en evenmin uitspraak wordt gedaan omtrent het land waar een duurzame oplossing kan worden gevonden voor verzoeker in zijn hoedanigheid van niet begeleide minderjarige vreemdeling, zijnde hetzij in Griekenland, waar zijn moeder thans een legaal verblijf heeft, hetzij in Irak, waar zijn andere familieleden verblijven. Dit onderzoek zal ten gepaste tijde nog moeten worden gevoerd rekening houdend met alle elementen.

Waar verzoeker dienaangaande nog verwijst naar het hoger belang van het kind wijst de Raad erop dat de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling beoordeeld dient te worden binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming. Het concept van het *“belang van het kind”* is in die zin niet absoluut, zoals ook de Raad van State aanhaalde in haar arrest nr. 223 630 van 29 mei 2013: *“Bovendien kan de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in uitvoering van Europese regelgeving en van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus”*. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders) vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria. Het komt de commissaris-generaal, en ook de Raad, bij de beoordelingen van verzoeken om internationale bescherming, enkel toe inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling, al dan niet minderjarig, voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan, mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het verzoekschrift laat na concreet te maken waar en op welke wijze geen rekening zou zijn gehouden met verzoekers' belangen als minderjarigen. Door in het verzoekschrift louter voor te houden dat het belang van het kind werd geschonden, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind.

4.4.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.5.1. Gelet op het gegeven dat zijn vluchtrelaas en vluchtmotieven niet geloofwaardig dan wel niet aannemelijk werden gemaakt, kan verzoeker zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt gevisieerd. Verzoeker maakt immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Irak zou hebben gekend of zal kennen en beperkt.

4.5.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de beschikbare landeninformatie waarnaar verwezen in de bestreden beslissing en de aanvullende nota komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Zuid-Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in Basra moet worden beoordeeld.

De Raad verwijst integraal naar de omstandige motivering in de aanvullende nota van 13 september 2022 van de commissaris-generaal, waarin het volgende werd toegelicht dat uit de beschikbare informatie blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Basra geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Ook de motieven omtrent de persoonlijke omstandigheden zoals vermeld in de bestreden beslissing, en die luiden als volgt, worden mede in het licht van wat *supra* werd uiteengezet, integraal bijgetreden door de Raad: *“Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Basra in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat jij bij een terugkeer naar de provincie Basra een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon. Hoewel het CGVS erkent dat jij vanwege jouw jeugdige leeftijd mogelijks over onvoldoende onderscheidingsvermogen noch de nodige mentale capaciteiten beschikt om de gevaren van het willekeurig geweld in jouw herkomstregio in te schatten, blijkt dat jij wel degelijk nog over een netwerk beschikt te Basra, waardoor jij bij een terugkeer naar Irak niet kan beschouwd worden als een alleenstaande minderjarige. Het bestaan van een familiaal netwerk werd door de RvV overigens bevestigd (zie arrest RvV nr. 254 201, 28.05.2021, p. 15). Zoals hierboven reeds werd benadrukt, blijkt uit de verklaringen van jouw moeder dat zij geen enkel zicht biedt op de relatie die zij momenteel onderhoudt met haar eigen familie (zie *supra*). Bovendien moet nogmaals worden benadrukt dat jouw moeder nog steeds geen geloofwaardige verklaringen aflegt over jouw vader – of deze al dan niet nog in leven is – zoals hierboven eveneens reeds uiteengezet (zie *supra*). Bijgevolg kan niet zonder meer worden aangenomen dat jouw vader niet langer in leven is en je ook niet zou kunnen rekenen op de familie van jouw vader. Gelet op deze vaststellingen en het gebrek aan medewerking op dit punt van jouw moeder, is het CGVS van oordeel dat jij je bij terugkeer kan herenigen met je familie en er kan rekenen op hun steun en bescherming, waardoor er geen elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Jij noch jouw voogd of advocaat bracht enig overtuigend element aan dat op het tegendeel wijst.”*

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De Raad herhaalt dat verzoeker de concrete motieven in de bestreden beslissing onbesproken laat en kan dan ook enkel afleiden dat verzoeker geen zwaarwegende gronden aanbrengt om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Irak een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

4.7. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

I. FLORIO